√

Cutezătorii

44

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
EDITATĂ
DE CONSILIUL NAȚIONAL
AL
ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR • ANUL IV • JOI, 29 OCTOMBRIE 1970

162

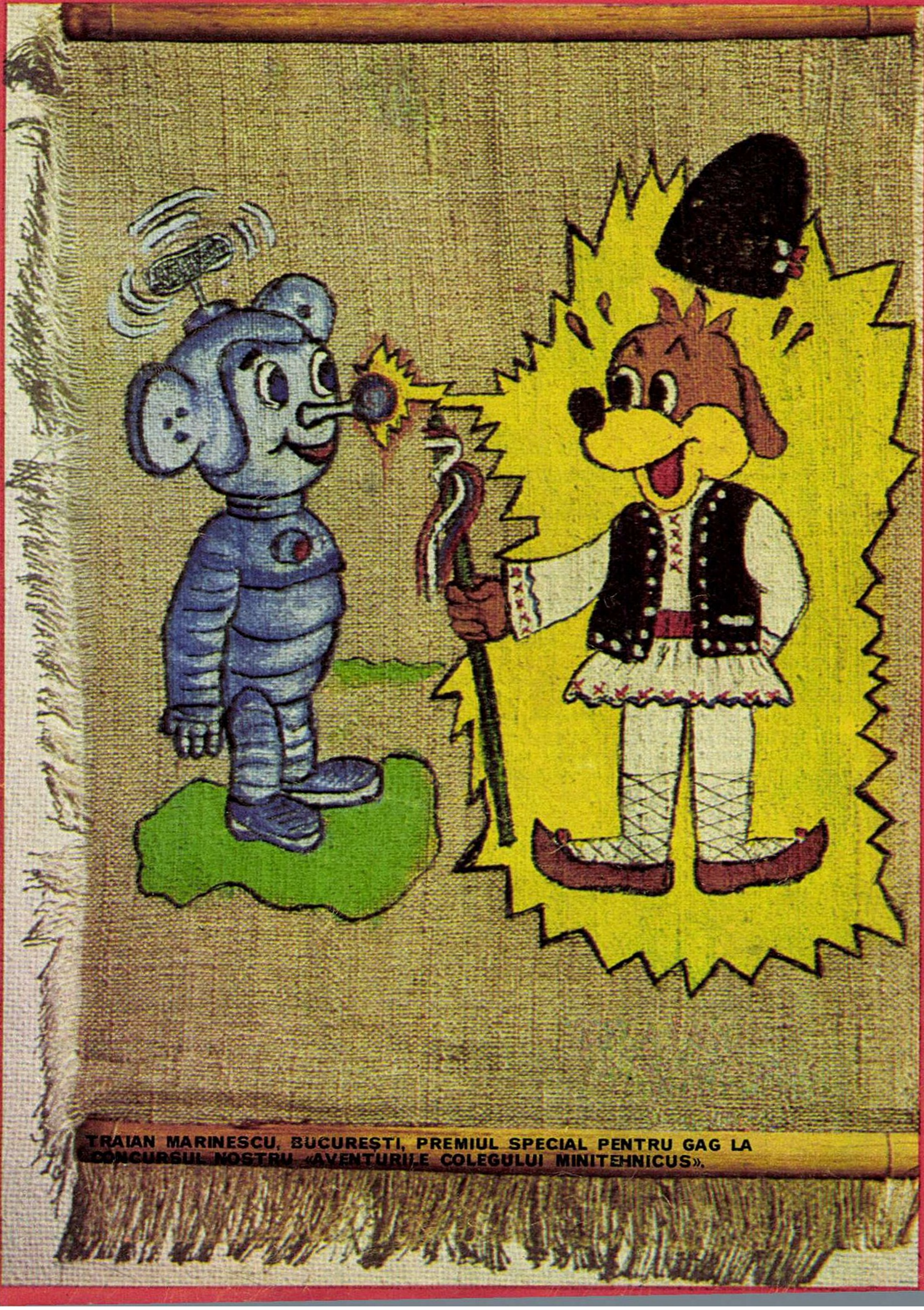

TRAIAN MARINESCU, BUCUREȘTI, PREMIUL SPECIAL PENTRU GAG LA CONCURSUL NOSTRU «AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS».

UNA DINTRE OPERELE ARHITECTURII SECOLULUI XX — HOTELUL INTERCONTINENTAL DIN BUCUREȘTI.

DIN NUMĂR:

- Arhitectura secolului XX
- 90 de ani de la nașterea lui Mihail SADOVEANU
- Rezultatele marelui concurs de benzi desenate, «Aventurile Colegului Minitehnicus».

a 44 ACTUALITĂȚI CUTEZĂTORII

Nu de mult, pe adresa Consiliului Național al Organizației Pionierilor, a sosit următoarea scrisoare:

STIMATE TOVARĂȘE PREȘEDINTE

Noi, pionierii din detașamentul clasei a VIII-a C, ne găsim în fața marelui eveniment al ieșirii din pionierat.

Cu această ocazie gîndul nostru se îndreaptă spre dumneavoastră, tovarășe Președinte, și spre Organizația pionierilor care ne-a crescut și educat. Vă mulțumim pentru îndrumările prețioase și nu vom uita niciodată minunata viață de pionieri, temelia vieții de viitor. Vă promitem că noi, pionierii de azi și U.T.C.-iștii de mîine, cu deviza noastră — Pentru gloria poporului pentru înflorirea României Socialiste, pentru cauza Partidului — vom merge «**TOT ÎNAINTE**».

Detașamentul clasei a VIII-a C,
Școala generală nr.4 , Petroșeni,
județul Hunedoara

ÎN CADRUL SOLEMN AL SESIUNII JUBILIARE A ORGANIZAȚIEI NAȚIUNILOR UNITE, ÎN PREZENȚA A NUMEROȘI ȘEFI DE STATE ȘI GUVERNE, PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, A FĂCUT CUNOSCUTĂ POZIȚIA ȚĂRII NOASTRE FAȚĂ DE MARILE PROBLEME CARE PREOCUPĂ LUMEA CONTEMPORANĂ, PRINCIPIILE CARE O CĂLĂUZESC ÎN STRĂDUINȚA SA DE A-ȘI ADUCE CONTRIBUȚIA LA REZOLVAREA UNEI MAI BUNE COOPERĂRI ÎNTRE TOATE POPOARELE.

CUVÎNTAREA PREȘEDINTELUI NICOLAE CEAUȘESCU CUNOAȘTE UN LARG ECOU INTERNAȚIONAL ȘI SE BUCURĂ DE ÎNALTE APRECIERI ATÎT ÎN RÎNDURILE UNOR PERSONALITĂȚI PROEMINENTE PARTICIPANTE LA SESIUNEA JUBILIARĂ CÎT ȘI ÎN RÎNDURILE OPINIEI PUBLICE MONDIALE.

CU PRILEJUL PREZENȚEI LA NEW-YORK, TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU A AVUT NUMEROASE ÎNTÎLNIRI, DISCUȚII, CONTACTE CU PERSONALITĂȚI PROEMINENTE, OAMENI DE STAT, PARTICIPANȚI LA SESIUNEA JUBILIARĂ A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. TOATE ACESTE ÎNTÎLNIRI AU DAT POSIBILITATEA UNUI SCHIMB LARG DE VEDERI ATÎT ASUPRA RELAȚIILOR BILATERALE CÎT ȘI ASUPRA MARILOR PROBLEME CARE PRIVESC NEMIJLOCIT PREZENTUL ȘI VIITORUL OMENIRII.

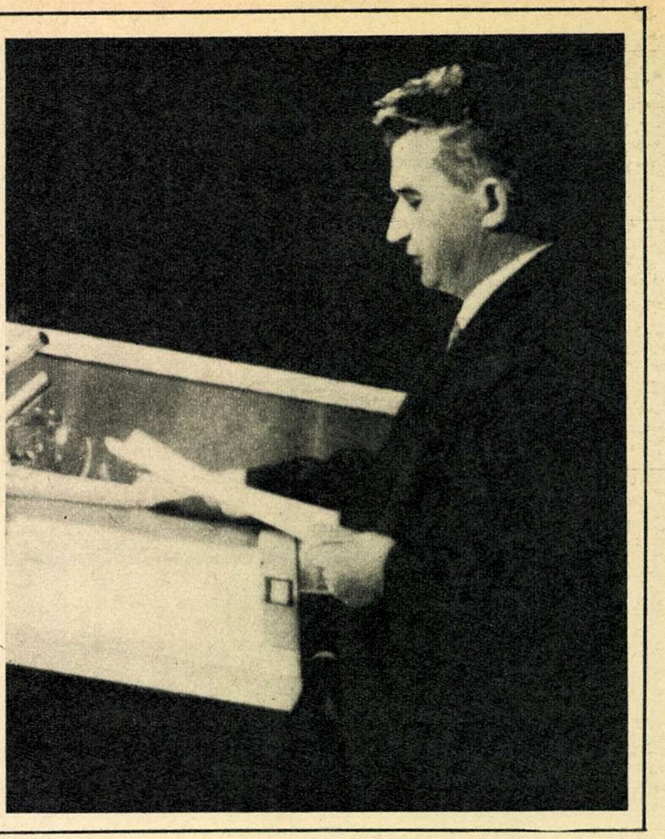

SCRISOARE DE RĂSPUNS A PREȘEDINTELUI CONSILIULUI NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

către detașamentul clasei a VIII-a C., a Școlii generale nr. 4, Petroșeni, jud. Hunedoara

Scrisoarea pe care mi-ați trimis-o cu ocazia ieșirii din rîndurile Organizației pionierilor și a primirii voastre în Uniunea Tineretului Comunist m-a impresionat profund, mai ales că semnificația ei depășește o simplă manifestare de rămas bun.

Pentru fiecare tînăr vîrsta cravatelor roșii reprezintă cea mai frumoasă perioadă a copilăriei, anii cînd visurile prind contururi, cînd se pune temelia unor înalte idealuri.

Ați crescut învățînd și cîntînd, v-ați bucurat de anii frumoși ai pionieriei, luminați de climatul moral sănătos al orînduirii socialiste.

Sînt convins că veți duce cu voi din anii aceștia toată cutezanța, dragostea de țară, față de P.C.R., demnitatea, cinstea și hărnicia pe care vi le-a cultivat Organizația; sînt convins că anii pionieriei au fost o bună ucenicie pentru îndatoririle sociale și obștești care vă așteaptă ca membrii ai U.T.C., ca fii de nădejde ai patriei, credincioși poporului și Partidului Comunist Român.

Sînt sigur că pășind în rîndurile U.T.C. veți fi totdeauna în frunte, așa cum ați fost și în organizația noastră.

Organizația pionierilor și Uniunea Tineretului Comunist sînt organizații frățești și am convingerea că vă veți face și de aici înainte pe deplin datoria, aducînd și în acest fel un omagiu organizației din care ați făcut parte.

În primăvara anului viitor, va avea loc Congresul U.T.C. Să întîmpinați cu succese deosebite acest eveniment de mare importanță în viața și activitatea tineretului patriei noastre.

Mulțumindu-vă încă o dată pentru scrisoarea trimisă, îmi exprim încrederea că și în viitoarea voastră activitate veți da dovadă de mare devotament și de pasiune nemărginită în opera de construcție a socialismului, desfășurată de întregul popor sub înțeleapta conducere a Partidului Comunist Român.

Președinte,
VIRGILIU RADULIAN

Pionierii îi felicită pe colegii lor care au devenit uteciști.

CADRAN PIONIERESC

GOSPODARII

Și noi sîntem buni gospodari — ne scrie pioniera Jana Constantin din clasa a VIII-a A a Școlii generale din comuna Zărnești, județul Buzău. Timp de două săptămîni, zi de zi, toți elevii din clasa noastră am ajutat la strînsul legumelor din grădina școlii. Apoi, cînd n-a mai rămas pe ogor nici o roșie, nici un cartof, ne-am îmbrăcat frumos, ne-am pus cravatele roșii la gît și ne-am fotografiat împreună cu dirigintele nostru. Așa, ca să avem o amintire din această toamnă, cînd hărnicia noastră a fost la înălțime .

FELICITĂRI DIN TOATĂ INIMA

O fotografie de... vară. Cu toate acestea ea e cît se poate de actuală, deoarece îi surprinde pe o parte dintre membrii unității de pionieri de la Școala de 10 ani nr. 1 din Sebeș, județul Alba, în timpul uneia dintre numeroasele și interesantele lor activități care, împreună cu bunele rezultate obținute la învățătură, le-au adus, recent, titlul de unitate fruntașă. Felicitîndu-i din toată inima pentru înalta distincție primită, le urăm noi succese în viitor.

REPORTAJUL SĂPTĂMÎNII

„CUTEZĂTORII" LA TÎRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI' 70

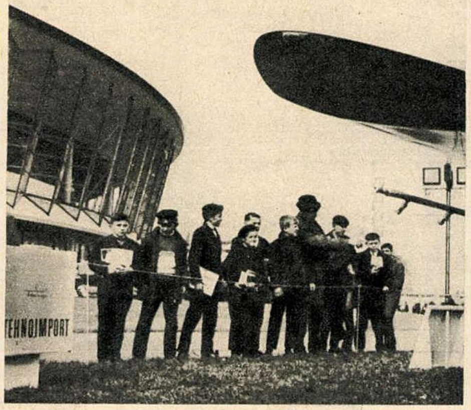

Rodica nu este o fată sfioasă, dar cînd l-a cunoscut pe Felix și-a pierdut pentru cîteva clipe siguranța obișnuită! Felix e deosebit de prezentabil și, mai ales, formidabil de inteligent! Are o memorie neobișnuită și este și un matematician excepțional! Cei doi s-au cunoscut deunăzi la Tîrgul Internațional București. Prezentare ceremonioasă:

— Rodica Sas, clasa a 8-a, Școala generală nr. 6 din Rîmnicu Sărat.

— Încîntat! Sînt Felix C 256, calculator electronic universal, de fabricație românească! Am să vă pun cîteva întrebări.

Felix adoră precizia. Avînd spirit de discernămînt, își alege cu grijă prietenii. El i-a pus Rodicăi 22 de întrebări, invitînd-o să răspundă prin «Da» sau «Nu». Iată cîteva exemple: «Puteți să tăceți o oră și mai bine? Vă place stilul sobru în îmbrăcăminte? Obișnuiți să vă lăudați, în ajunul unui examen, că sînteți stăpînă pe materie?» și așa mai departe. În funcție de răspunsurile Rodicăi, Felix a tras concluziile: «Sînteți comunicativă, serioasă, respectați opinia altora, vă sprijiniți prietenii la nevoie, dar nu-ușor să vă cîștige cineva prietenia. Vă simțiți atrasă de tot ce e nou, aveți imaginație bogată, vă obosește monotonia».

Ipostaza de psiholog este însă pentru Felix doar un

(Continuare în pag. 4—5)

▲ MIHAIL SADOVEANU, STÎND DE VORBĂ CU PIONIERII. FOTOGRAFIE DIN 1961.

CEAHLĂUL PROZEI ROMÂNEȘTI

Mihail Sadoveanu

Bădia Mihail în familie

de **DEMOSTENE BOTEZ**

Am avut norocul să trăiesc în preajma maestrului Mihai Sadoveanu, și să fim prieteni, vreo 40 de ani, adică o viață de om. Asta nu era ușor, căci el primea în sufletul lui, un om, cu foarte mare grijă. Nu fiindcă ar fi avut din senin motive de a-l ține de o parte, dar fiindcă atunci cînd își da prietenia, și-o da cu totul, și nu voia să se înșele. Trebuia să ai anumite afinități cu el: o anumită cinste în judecată, o mare omenie, o strictă ținută morală și... să fii stăpînit de pasiunea literaturii sau... a vînatului.

Cînd îl cunoșteai întîia oară, te simțeai mic față de el, și oarecum stingherit și sfios, cum te simți în genere în fața unui pisc de munte, în fața Ceahlăului să zicem. Sadoveanu avea o prea mare lume a lui, a gîndurilor și viziunilor sale, pentru a mai avea nevoie de cineva din afară. Dar o dată ce, prin cine știe ce atitudine sau judecată îi cîștigai încrederea, simțeai toată căldura acestui «masiv muntos» în inima căruia clocotea o mare iubire de oameni, de toți oamenii, de muncitori, de țărani, de la munte sau de la șes, de vînători și de pescari. Cu toți se simțeau bine, și toți se simțeau bine cu el, ca șicuunul de-ai lor pe care-l cunoșteau de cînd lumea.

Cum și cînd l-am cunoscut, a spune cu de-amănuntul e greu, căci asta a venit cu timpul. Sigur este că această apropiere de el, pînă a fi devenit în casa lui ca unul din copiii lui, mi-a fost înlesnită de prezența în cercul «Vieții Românești» de la Iași, de faptul că eram, — ca să zic așa, de aceeași îndeletnicire, — adică scriitor, dar cu deosebire de faptul că amîndoi aveam patima vînatului și apoi a pescuitului, îndeletniciri pe care el le avea la inimă și credea că nu poate să le aibă decît un anume fel de oameni.

De obicei, prietenia aduce cu sine un fel de intimitate. Dar Sadoveanu, prin toată structura lui, ca om și scriitor, era atît de impunător, încît oricît ai fi fost de prieten cu el, nu ajungeai la intimitate. Tu însuți nu-ți îngăduiai asta. Se stabileau raporturi foarte calde, dar toate întovărășite de o sfială în fața lui, de conștiință că oricînd, între tine și el, este o mare distanță. Aceasta nu strica întru nimic plăcerea prieteniei și căldura ei, numai că era un tip de prietenie aparte, în care erai mereu conștient că asta este o mare cinste pentru tine.

Între 1918 — 1936 el sta în vila Neuchatz de la Copou, fosta vilă a lui Kogălniceanu. Era o casă mare, cu acareturi, ca pentru o gospodărie. Avea grădină în față și în spatele casei, cu vie și-o pădurice. Acesta era universul copiilor săi. Erau pe atunci în viață trei băieți și șase fete de diverse vîrste. Fiind mulți și mai avînd fiecare și cîțiva prieteni sau prietene, erau un «popor» întreg, adică destui ca să facă două echipe de volei. S-au și făcut. S-a amenajat un teren, s-a pus fileul și s-au împărțit taberele «adverse». Printre toți eram doi mai vîrstnici: maestrul și eu. Am fost deci de drept căpitanii celor două echipe. Din echipa maestrului făcea parte neapărat băiatul cel mic, Mihu, pe care maestrul îl iubea foarte mult. Ei se iubeau atît de mult încît nu puteau concepe să fie adversari, nici temporar, la o partidă de volei, și să joace unul împotriva altuia. Maestrul ținea loc și de arbitru în cazuri controversate. Era arbitru, cu titlu, căci jocul fiind strict familiar, divergențe nu existau, cu toate animozitățile inerente oricărui joc de competiție. Mihu juca atît de pasionat încît, cînd era cazul, ne lăsam bătuți, ca să-i admirăm bucuria cu care degusta victoria.

(Continuare în pag. 8)

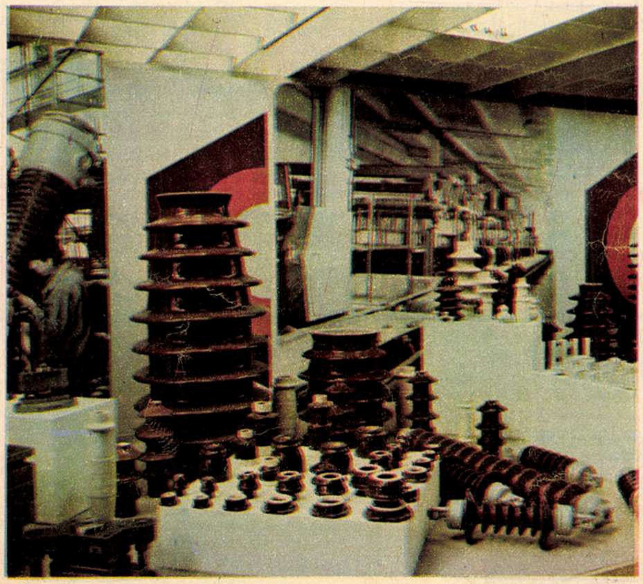

▲ MOTOARE ELECTRICE ȘI TRANSFORMATOARE DE FORȚĂ — PRODUSE ALE INDUSTRIEI NOASTRE ELECTROTEHNICE.

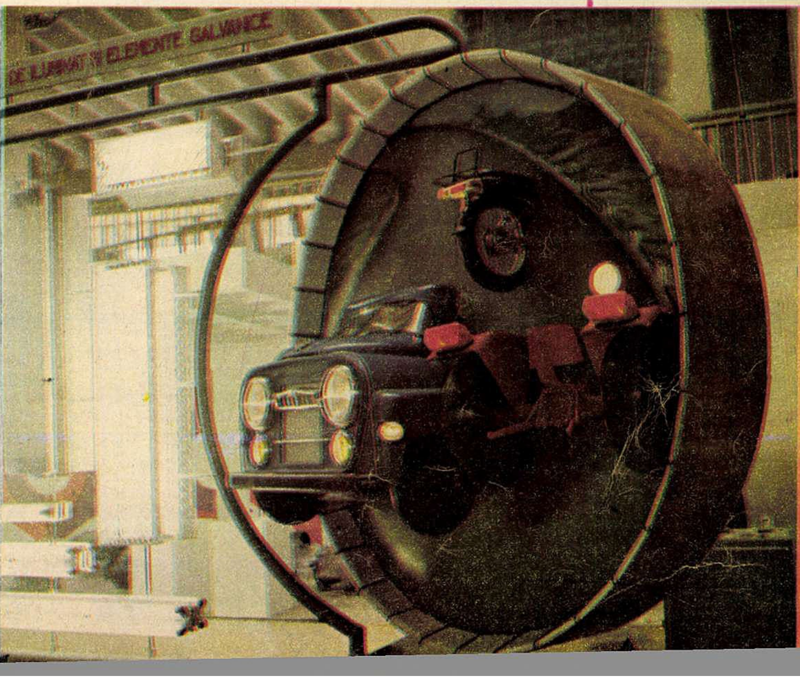

ÎN PAVILIONUL ȚĂRII NOASTRE O INGENIOASĂ ȘI SUGESTIVĂ MODALITATE DE PREZENTARE A EXPONATELOR. ►

(Urmare din pag. 3)

mic divertisment. În realitate, Felix C 256 — unul din punctele de mare atracție ale Tîrgului internațional București — e în stare de performanțe mult mai mari! Acest calculator universal, realizat în România, poate produce încîntare savanților, executînd prompt calcule dintre cele mai complicate. Tot el e capabil să țină, cu mare rigurozitate, gestiunea unei întregi întreprinderi. Zilnic, mii de vizitatori s-au perindat prin «camera albă» din pavilionul central, pentru a-l admira pe Felix C 256!

Dar ce este un tîrg internațional? O intîlnire a produselor inteligenței, competenței și hărniciei oamenilor din diferite țări. Ea are un scop **tehnic** — cunoașterea posibilităților de producție ale întreprinderilor din diferite țări și altul **practic** — încheierea de contracte comerciale. La prima sa ediție, Tîrgul Internațional București prezintă, pe o suprafață de multe zeci de mii de metri pătrați, produse ale industriilor de mașini-unelte, de electrotehnică și de electronică reprezentînd 728 de firme din 30 de țări. Automobile și mașini pentru prelucrarea lemnului, televizoare și utilaj petrolier, echipament cosmic și mașini textile, calculatoare electronice și microscoape... E o lume de carcase strălucitoare, panouri de comandă, păienjenișuri de circuite tranzistorizate și ecrane printre care te strecori uimit, gîndindu-te la înalta calificare a muncitorilor care le-au produs. Admirăm, în pavilionul R.D.G. o instalație completă pentru prelucrarea automată a informațiilor; în pavilionul U.R.S.S. surprindem, la televiziunea cu circuit închis, aspecte din antrenamentele cosmonautului Beregovoi; în pavilionul S.U.A. vedem copia unui motor de modul lunar; în pavilionul Italiei asistăm la o demonstrație a mașinilor de țesut... Zilnic, în sălile de pe coridorul plasat la circumferința marelui pavilion central, specialiștii din diferite țări se intîlnesc, prezentînd comunicări științifice.

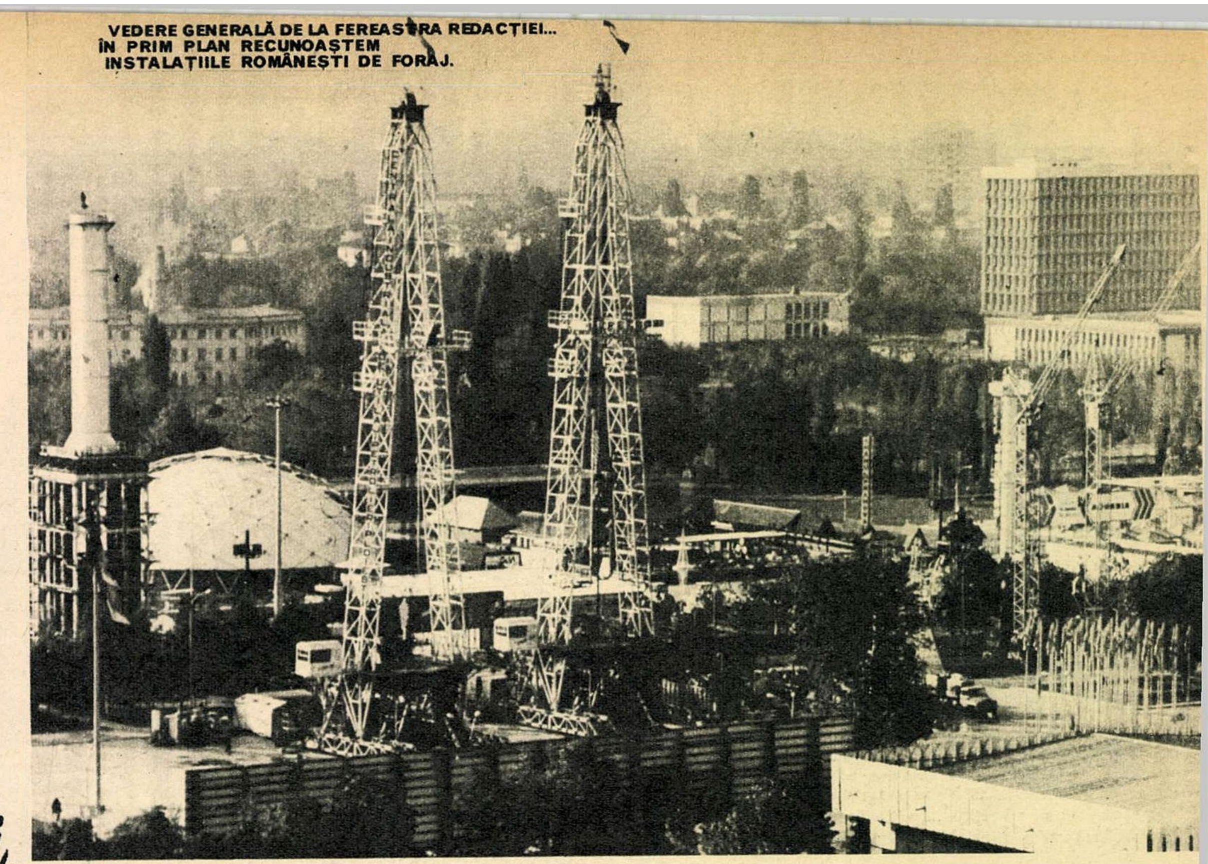
VEDERE GENERALĂ DE LA FEREASTRA REDACȚIEI... ÎN PRIM PLAN RECUNOAȘTEM INSTALAȚIILE ROMÂNEȘTI DE FORAJ.

cutezătorii

ÎN VIZITĂ LA TÎRGUL IN

DIALOG ÎNTRE RODICA ȘI FELIX C 256.

Am vizitat Tîrgul însoțindu-i pe cititorii noștri prezenți, zilnic, în mare număr, prin toate pavilioanele. Un timp, am mers cu **Gabriel Ionescu** și cu **Liviu Vegh**, din Craiova. Ca și vizitatorii mai vîrstnici, din țară sau de peste hotare, ei nu conteneau să-și exprime admirația față de produsele expuse de întreprinderile românești. «**Fantastic!** — murmura Gabriel, în fața instalației de foraj F – 320 — 3 DH, fabricată la Ploiești — **perforează pămîntul pînă la șase kilometri adîncime!**» S-au oprit apoi, cu interesul unor piloți de curse, în preajma mașinilor «Dacia», iar cînd am ajuns la locomotiva Diesel electrică produsă la «Electroputere»-Craiova, Liviu s-a și avîntat pe scările cabinei mecanicului: «**Nu-i așa că-i minunată?**» Avea în glas o emoție specială și ... justificată: Liviu și Gabriel, elevi în anul I al Liceului energetic Craiova, sînt pe o locomotivă de la «Electroputere» ca acasă!

Împreună cu pionierii de la **Școala generală** din **comuna Lunga**, județul Covasna, am zăbovit printre tractoarele construite de muncitorii brașoveni. Cu elevii din **comuna Văleni**, județul Dîmbovița am discutat savant despre industria secolului 20 privită din perspectiva modernelor produse ale uzinei «Automatica». Pe elevii **Școlii nr. 6 din Rîmnicu-Sărat** i-am urmărit în timpul acelei captivante conversații cu distinsul Felix C 256...

La Tîrg e un adevărat răsfăț al poliglotilor, aici se discută în foarte multe limbi, dar există unele expresii pe care le înțelege oricine; sînt acelea care exprimă admirația oaspeților străini atît pentru produsele industriei româ-

PAVILIONUL S.U.A.

«DACIA», O MARCĂ TÎNĂRĂ; DAR DEJA BINECUNOSCUTĂ.

PAVILIONUL U.R.S.S.

ȘI ÎNCĂ UN SUVENIR DE LA TÎRGUL INTERNAȚIONAL BUCUREȘTI: COPII DIN COMUNA VĂLENI, JUDEȚUL DÎMBOVIȚA.

UN SUVENIR PENTRU ELEVII DIN LUNGA, JUDEȚUL COVASNA.

TERNATIONAL BUCUREȘTI '70

nești cît și pentru excelenta organizare a Tîrgului **«Ne-a plăcut foarte mult această ediție inaugurală a Tîrgului Internațional din București»** a declarat **Vasili Nicolaevici Doenin,** ministrul construcțiilor de mașini pentru industria ușoară, alimentară și aparate de uz casnic al U.R.S.S., iar președintele camerei de comerț a Olandei, **Sidney van den Bergh,** a spus: **«În ce privește industria românească, doresc să subliniez că am rămas deosebit de încîntat și, în aceeași măsură, surprins de varietatea exponatelor și mai ales de calitatea de execuție a acestora».**

Ne permitem să consemnăm aici și părerea cititorului nostru Liviu, din Craiova: **«Am terminat clasa a 8-a cu o medie peste 9, reușind să intru fără dificultăți la liceul energetic, unde am fost 5 candidați și... jumătate pe un loc! După lucrurile pe care le-am văzut astăzi aici, aș vrea — să vedem dacă o să pot! — să termin «energeticul» cu media 10, și pe urmă tot cu 10 politehnica și apoi mașinile construite de mine — adică de mine și de colegii mei — să fie la fel de admirate cum sînt cele de aici. O să construim ceva nou, ceva care nu s-a mai făcut. Da' să nu publicați, de ce scrieți, s-ar putea întîmpla să nu reușim!»**

Ba da, o să reușiți. Cu siguranță!

SANDU ALEXANDRU
Foto: GRIGORE PREPELIȚĂ

O ZI ÎN PĂDURE

Ceața albă a dimineții încă nu se ridicase, cînd am invadat pădurea cu veselia noastră. Ne-am făcut că nu observăm răceala cu care eram primiți. Copacii păreau obosiți, frunzele lor acopereau pămîntul. Dar noi aveam altă treabă decît să ne întristăm de toate acestea. Ne-am împărțit în grupuri. Unii au instalat corturi, alții au plecat cu ustensilele necesare vînătorii de... peisaje. Ultimul grup, din care am făcut și eu parte, a plecat la concursul de pescuit. 34 de «pescari» ne-am înșirat pe malul bălții, acolo unde am crezut fiecare că este cel mai favorabil loc. Și uite așa, ba cu cîte un oftat de făcea pădurea să-și scuture și ultimele frunze, ba cu cîte un cîrlig pierdut prin... copaci, ba cu cîte un chiot de bucurie, ne-am trezit cu soarele deasupra noastră...

În fotografie vi-i prezint pe cei clasați pe primele locuri: Maricel Ene (2 ciortani, 4 roșioare, 20 obleți); Radu Manolache (1 ciortan, 2 plătici, 5 roșioare, 7 obleți); Simion Lațcu (4 roșioare, 1 plătică, 11 obleți). Am încheiat ziua cum, poate vă și închipuiți, mîncînd cu poftă... trofeele pescarilor.

VASILE CABURGAN,
Galați

Poteca

schiță de COSTACHE ANTON

Era acolo o potecă pe care urcau numai caprele sălbatice și vulturii pleșuvi și mai urcam eu și Adrian și Dana, ne furișam în vîrful picioarelor din bănci, nu ne atrăgea ora de matematică și decît să stăm să privim 45 de minute la tablă ori să ascultăm concertul la două viori și o jumătate de orgă al lui Panaint, ne opream toți trei pe marginea ferestrei, apoi ne luam zborul. Întîi eram pui de rîndunică, dincolo de turnul de apă ne prefăceam în porumbei, în șoimi de cîmp, în cocori și numai cînd ajungeam sus, lîngă tîmpla albă a muntelui — albă de zăpadă — bineînțeles, deveneam iar noi, adică noi cei din fiecare zi. Dana purta căciuliță de lînă albă, cu canafi roșii, Adrian uniforma impecabilă de elev, era singurul din clasă care își călca pantalonii în fiecare zi, învățase să și-i calce la cercul de croitorie de la casa pionierilor și se mîndrea cu asta. Eu nu mă deosebeam prin nimic, eram numai tovarășul tăcut al celor doi, mă țineam tot timpul după ei, îmi era ciudă că mă țin, îmi era ciudă că nu scoteam și eu o vorbă mai de doamne-ajută, că nu aveam debitul și strălucirea oratorică a lui Adrian, dar visam să o dobîndesc, făceam în ascuns exerciții, cîte trei ore pe zi, în baie, în fața oglinzii din hol, în magazia de lemne, iar pînă atunci, pînă aveam să dobîndesc dicția, debitul, farmecul și strălucirea lui Adrian, mă mulțumeam cu puțin, mă umileam chiar ținîndu-mă tot timpul ca o umbră de ei. Adrian nici nu mă observa, nu mă observa cred nici Dana, deși ea uneori se întorcea veselă, cu ochii strălucitori și mă întreba:

— Tu ce spui, Alexandre, nu-i așa că Adrian exagerează?

Mă holbam la ea și nu știam ce să spun, nu fusesem atent ori îmi era greu să-i dau dreptate, adică nu-mi era greu, dar îmi era teamă să nu-l supăr pe Adrian și-atunci mormăiam confuz:

— Nu știu, n-am auzit ce-a spus.

Dana mă fulgera cu necaz:

— Tu, n-auzi niciodată nimic.

Uneori încerca să-mi explice, să repete adică spusele lui Adrian — dar eu tot nu puteam să scot o vorbă, pentru că Adrian mă privea atent și nu știu dacă felul în care mă privea ori zîmbetul lui (avea tot timpul un zîmbet satisfăcut) mă făceau să simt o moleșeală, o lipsă de voință, un fel de somn — mai exact starea acea din preajma somnului — cînd ai vrea să spui ceva, dar ceva se opune și tu nu mai ai un pic de voință. Mie însă îmi plăcea acest început de somn, îmi plăcea mai ales să mă țin de ei, să urc în urma lor poteca pe care nu urcau decît caprele sălbatice ori vulturii pleșuvi, să-i las să se îndepărteze, iar eu să alerg în voie pe pajiștea din dreapta — acolo în dreapta se afla o pajiște largă presărată cu flori, un covor de flori — din care eu culegeam gențiane. Alergam apoi să i le dau Danei, dar n-aveam niciodată curaj să-mi duc intenția la capăt. Cînd ajungem aproape, îl strigam pe Adrian și repede, fără să vadă Dana, îi strecuram în mînă buchetul cu gențiene. Adrian clipea satisfăcut. În clipele cînd îi dădeam buchetul de gențiane devenea mărinimos, îmi acorda dreptul de a mă plimba alături de ei.

Bine, Adrian e un băiat fin, nu-mi spunea niciodată că-mi acordă acest drept. Mă bătea însă pe umăr și întreba:

— Tu ce faci? Nu vii să te plimbi cu noi? Hai, vino să ne fii arbitru. Dana e o încăpățînată. Nu crede nimic din ce-i spun.

Mă apropiam nu ca să le fiu arbitru, n-ași putea să fac asta niciodată, ar însemna să renunț la prietenia lui Adrian, și chiar la prietenia Danei, și eu nu vreau să renunț. Mă apropiam însă din alt motiv. Voiam să fiu de față, să văd cum Adrian îi dă buchetul de gențiane.

(Continuare în pag. 15)

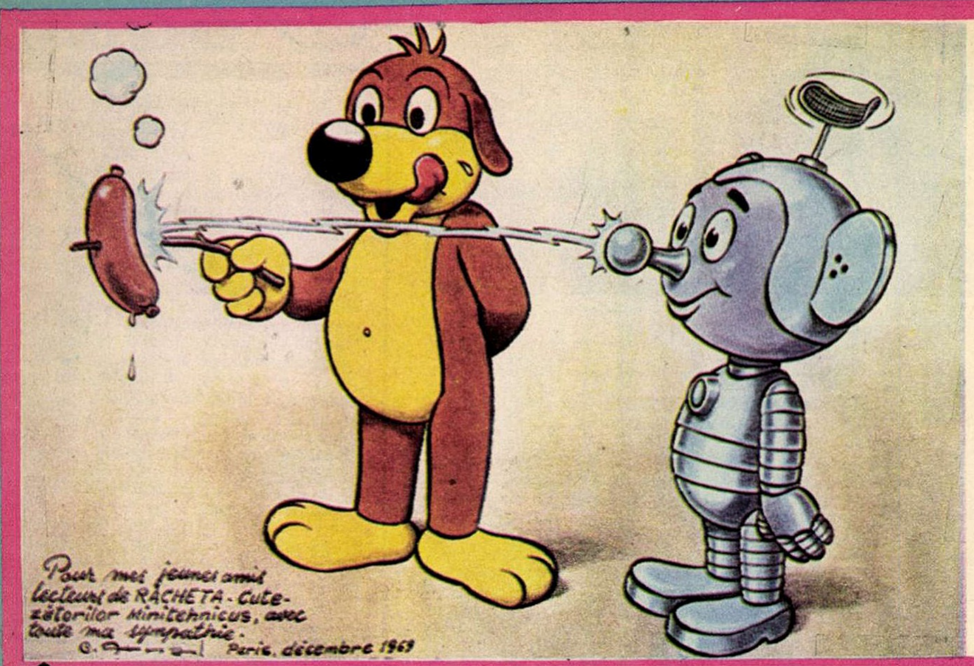

Pour mes jeunes amis lecteurs de RACHETA - Cutezătorilor Minitehnicus, avec toute ma sympathie.
C. Arnal Paris, décembre 1969

Rezultatele marelui concurs de benzi desenate „AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS“ organizat de revistele „CUTEZĂTORII“ și „PIF“

Special pentru «Cutezătorii», două desene de C. ARNAL

MINUNATA ISTORIE A UNUI

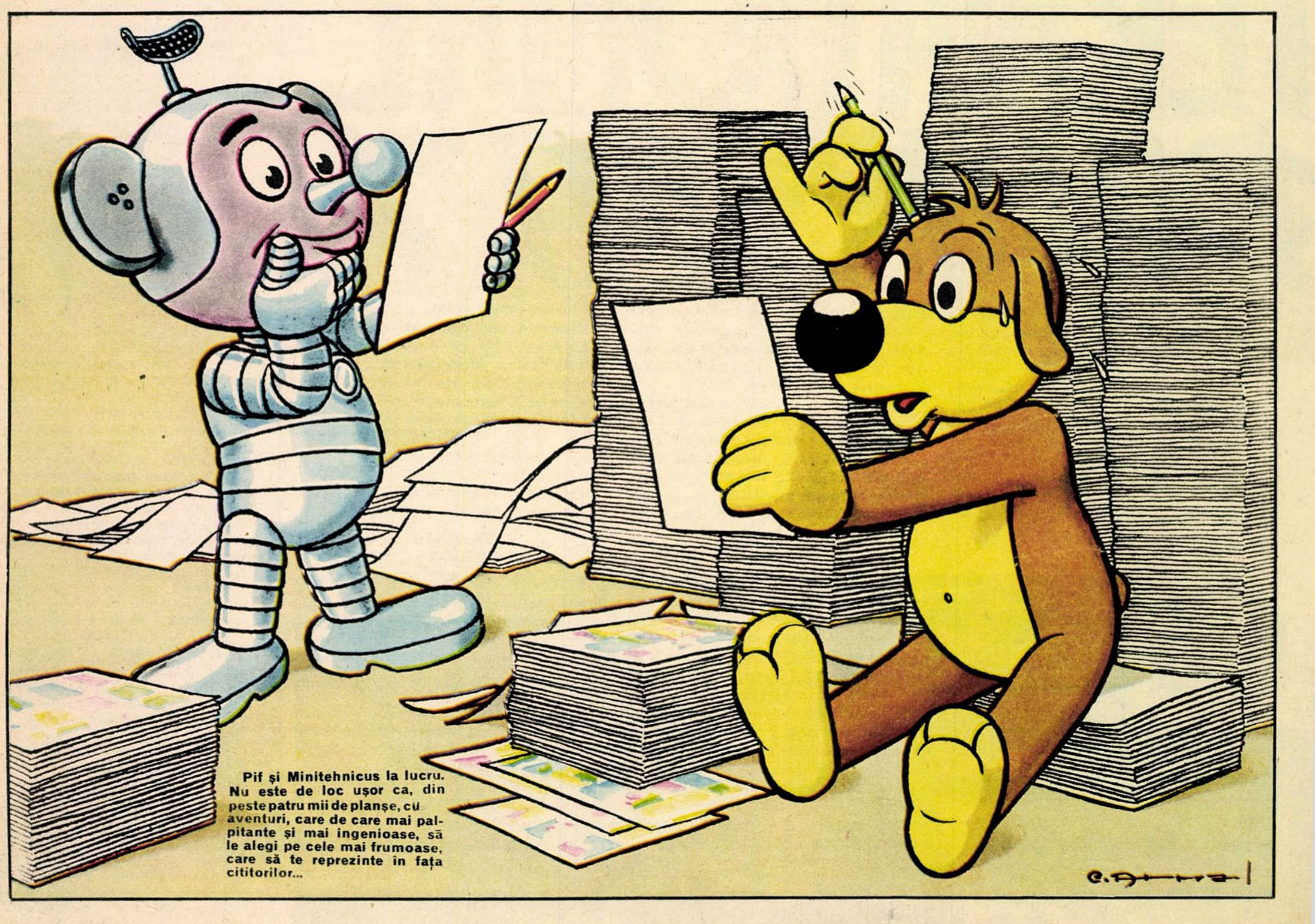

Pif și Minitehnicus la lucru. Nu este de loc ușor ca, din peste patru mii de planșe, cu aventuri, care de care mai palpitante și mai ingenioase, să le alegi pe cele mai frumoase, care să te reprezinte în fața cititorilor...

Juriul internațional, compus din reprezentanți, desenatori și redactori ai celor două săptămînale, avînd ca președinte de onoare pe **C. ARNAL**, a acordat următoarele premii oferite de redacțiile «Cutezătorii» și «Pif».

MARELE PREMIU: un magnetofon cu 4 piste și un joc de biliard magnetic — Marian Radu — București.

Premiul special al juriului, pentru umor și fantezie, o chitară electrică și un joc «Rodeo Kart», Cătălin Milescu, București.

Premiul I: o bicicletă Tohani și un tren electric «Fleischman 1040», Pithon Angheluță, București.

Premiul II: un radio cu tranzistori și un joc «Rolii tobogan» — Làszlö Feszt jr, Cluj.

Premiul III: un aparat foto și un avion electric «X-75» — Bruno Borozzi, Cîmpulung Muscel.

PREMII SPECIALE

Pentru desen de «science-fiction»: un tren electric «Fleischman 1040» și un ceas de mînă — Sergiu Nicolae, Timișoara.

Pentru originalitate: un joc de biliard pneumatic și un ceas de mînă — Alexandru Mohi, Sighetul Marmației.

Pentru gag: un joc «bing-ball 3» și un ceas de mînă — Traian Marinescu, București.

Pentru crearea unui nou personaj: un joc biliard pneumatic plus un ceas de mînă — Alexandru Nereuță, București.

Pentru scenariu: un joc de biliard pneumatic și un ceas de mînă — George Mitu, București.

MENȚIUNI SPECIALE

Pentru unitate grafică: un joc «Cubic» și un aparat foto — Bujor Ștefănescu, București.

Pentru culoare: un joc «Sovereign» și o trusă de pictură — Daniel Poch, București.

Pentru text: o colecție modele auto — Bogdan Z., București.

Pentru cel mai frumos desen realizat de o fetiță: jocul «Sovereign» și un aparat foto — Doina Ionescu, Constanța.

Pentru portretul lui C. Arnal: un tren electric «Fleischman 1040» — Ion Pop, Sărmaș.

Mențiuni in obiecte oferite, de asemenea, de redacțiile «Pif» și «Cutezătorii»:

Victor David, Gruiu – Ilfov; Andrei Lăzărescu, București; Steluța Alexe, Breaza-Buzău; Csupor Sándor, Cluj; Walter Reiss, Otopeni – Ilfov; Marian Ioniță, București; Florentin Cristian, Pucioasa – Dîmbovița; Mircea Gabor, București; Paul Lupu, București; Iosif Haller, Tg. Mureș; Silvestru Nicolae, București; Florin Filip, Roman; Carmen Lugojan, Arad; Zeno Bogdănescu, Timișoara; Dănuț Mihalache, Iași.

DIPLOME DE MERIT

Mitică Vișinec, Rădăuți; Daniel Popescu, Cîmpina; Tiberiu Coșovan, Suceava; Ion Cazacu, Cluj; Constantin Tudor, București; Radu Ciocîrdan, Șaru-Dornei; Mircea Droc, Sibiu; Cristian Ciomu, Craiova; Ada Bujor, Bacău; Nicolae Ciocîrdan, Saru Dornei; Macovei Romeo, Gura Humorului; Florin Stoicănescu, Timișoara; Călin Stoicănescu, Timișoara; Lucian Mihăișteanu, București; Luminița Chiriță, Pitești; Valer Pop, Jibou; Gavril Borzaș, Jibou; Daniela Manea, București; Mihai Popovici, Piatra Neamț; Cornel Popovici, Piatra Neamț; Cornel Luca, București;; Mugur Ștefănescu București; Valentin Codoiu, Cluj; Eduard Vlad, Constanța; Cătălin Antonescu, Pitești; Marian Dumitru, Pitești; Traian Stafie, Roman; Gheorghe Vasilache, Ploiești; Adriana Tăbircea, Bacău; Vasile Tomegea, Siret; Dumitru Tomegea, Siret; Ion Danciu, Arad; Sorin Nistor, Botoșani; Gabriela Bogdan, Sînnicolaul Mare; Vladimir Vărzaru, București; Constantin Ciovei, București; Emil Gherman, Cîmpia-Turzii; Dorina Iancu, Botoșani; Grigore Botezatu, Brăila; Remus Remeș, București; Cristian Apostol, București; Laurențiu Sîrbu, Timișoara; Valeriu Băltățeanu, Bîcleș; Cătălin Antonescu, Pitești; Mărgărit Primarul, Timișoara; Valentin Săhleanu, București; Ion Florea, Cîmpulung Moldovenesc; Alina Nedelea, București; Doina Ișfan, Sibiu; Angela Geleriu, Sibiu; Ovidiu Vizitiu, Moldova Veche; Adrian Lungulescu, Lugoj; Sorin Anghel,

(Continuare in pag. 14)

PERSONAJ

▲ Cu emoție și incintare, C. ARNAL petrece ore in șir in fața planșelor voastre.

JURIUL INTERNAȚIONAL

Președinte de onoare: C. ARNAL

Membri: **C. Anton; H. Aramă; C. Boujon; J. Cantos; I. Donca; P. Dumitrescu; Dumitru M.I.; E. Hadai; P. Ghelmez; P. Manu; J.P. Mougin; M. Negulescu; G. Rieu; I. Teodorescu; O. Zotta. Secretar al juriului: R.F. Alexandru.**

▼ O ședință de juriu. În mijloc «Portretul lui C. Arnal», distins cu mențiune specială,

Cutezătorii
MINI TEHNICUS IN INIMA TUTUROR

▲ Primele fizionomii ale lui Minitehnicus, in viziunea cititorilor noștri (1968).

Cînd se scriu aceste rînduri, **Colegul Minitehnicus** este binecunoscut cititorilor noștri. Nu mai puțin cunoscute sînt: Clubul cu numele său, Concursul anual de creație tehnică (ajuns la cea de a 4-a ediție), Expoziția internațională cu aceeași identitate — MINITEHNICUS.

Alăturat se publică rezultatele la ceea ce a fost o adevărată competiție a umorului și fanteziei. Arenă a inventivității și a visului generos, întîiul nostru concurs de benzi desenate realizate de copii — întîiul de acest fel din istoria mondială a genului! — s-a desfășurat sub prestigiosul și generosul gir al maestrului **C. Arnal**. Strălucitul «părinte» al unei glorioase galerii de personaje, Pif, Hercule, Placid, Muzo ș.a.m.d., a fost de altfel cel care, cu nedesmințita-i tinerețe a spiritului și a peniței, ne-a oferit prototipul acestui inimos și intreprid roboțel, acestui *copain*, acestui *coleg* desăvîrșit, care este Minitehnicus.

Se împlinește curînd un an de la acea seară memorabilă cînd, la Paris, în redacția revistei **Pif**, marele desenator a făcut pentru prima dată cunoștință cu concursul, cu mișcarea tehnică a copiilor din România, cu zecile de chipuri ale colegului «M.T.» imaginate de voi înșivă și publicate în paginile revistei.

Două zile mai tîrziu, prin bunăvoința colegilor francezi ne parvenea desenul lui **Arnal**. Ura-a-a! Personajul își găsise în sfîrșit o fizionomie ideală. Dotat cu însușiri excepționale, el avea să evolueze curînd, dezvăluindu-și și îmbogățindu-și continuu personalitatea, prin nu mai puțin de 4 100 planșe, prin tot atîtea istorii amuzante desenate de cititorii **Cutezătorilor.**

Un juriu competent a avut de ales apoi cele mai reușite benzi desenate. Fascinat el însuși de fabuloasa biografie ce o dobîndise tînărul său personaj, d-l **C. Arnal** a petrecut ore îndelungi în tovărășia planșelor realizate de foarte tinerii colegi în branșa benzii desenate. L-am văzut în acele momente amuzîndu-se, domnia sa însuși, din inimă, ori de cîte ori — vreo situație neprevăzută ori vreun gag inedit îi dovedeau ce lucruri minunate sînt în stare să realizeze prietenii săi din România.

Printre participanți s-au remarcat talente de reală vocație. Chiar unor desenatori cu experiență, siguranța liniei, vigoarea, armonia și expresivitatea compoziției li s-au părut uneori excepționale. D.-l **Arnal** și colegii săi de la revista **Pif** ne-au rugat să transmitem tuturor participanților călduroase felicitări, urarea de a obține noi izbînzi la școală și în viață, de a rămîne prieteni fideli ai benzii desenate.

Redacția publicațiilor **Vaillant** a adăugat premiilor inițiale anunțate de **Cutezătorii** alte numeroase și frumoase cadouri, care — expediate par avion — au sosit la redacție în dimineața zilei 4 octombrie a.c.

Festivitatea decernării principalelor premii va avea loc în zilele următoare, la București. Distincțiile vor fi înmînate de către un mare prieten al cutezătorilor, al tuturor copiilor din România.

Ați ghicit. Este vorba despre președintele de onoare al juriului, despre «părintele» lui Pif și Minitehnicus, despre **C. Arnal**, căruia îi adresăm un călduros «bun venit»!

M. NEGULESCU

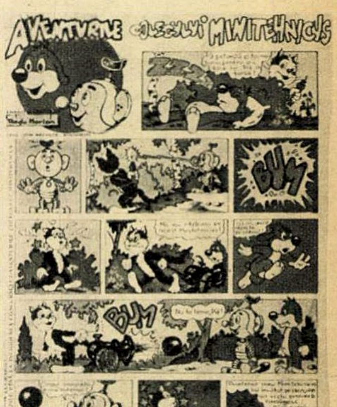

Marele premiu (1970).

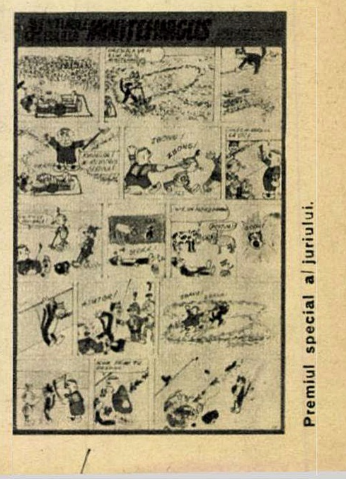

Premiul special al juriului.

Bădia Mihail în familie

(Urmare din pag. 3)

Voleiul acesta în familie ne antrenase atît de mult și-l jucam cu atîta plăcere datorită atmosferei care domnea, încît nu voiam să pierd nici o zi. Vara, pe la ora 4-5 după-amiază, făceam tot ce era cu putință să scap și să fug la vila de la Copou. Acolo, din poartă, începeam să claxonez. Claxonul era arhicunoscut. Era apelul convențional de mobilizare a celor două echipe. Formațiile lor mă așteptau la umbră, în păduricea de pe coastă, și săreau ca arse, de pe iarbă, alergînd într-un suflet «pe teren». Maestrul auzea și el, din birou, claxonul, și cobora scările cu o vădită plăcere.

De multe ori, la aceste «competiții» am avut spectatori și suporteri celebri, cum n-a avut nici o olimpiadă de volei: Ibrăileanu, Panait Istrati, Topîrceanu, Mironescu, profesorul Axinte Frunză, Iancu Botez și alții dintre întemeietorii «Vieții Românești». Cum se vede, oameni în toată firea și foarte serioși. Să-i fi văzut cu ce pasiune ne urmăreau jocul! Parcă ar fi participat la el. Unii îi și deprinseseră regulile și ne numărau punctele.

A trecut de-atunci o jumătate de veac. Maestrul nu mai este; nu mai este nici Mihu, fiul său din echipa mea, nu mai este nici unul dintre spectatori și suporteri. Teribilă pustiire de oameni!

Dar n-am să uit niciodată partidele acelea. Nu le-a uitat nici Profirița, și nici unul dintre copiii maestrului.

Și amintirea acelor zile aduce și acum o lumină de bucurie în acești ani tîrzii.

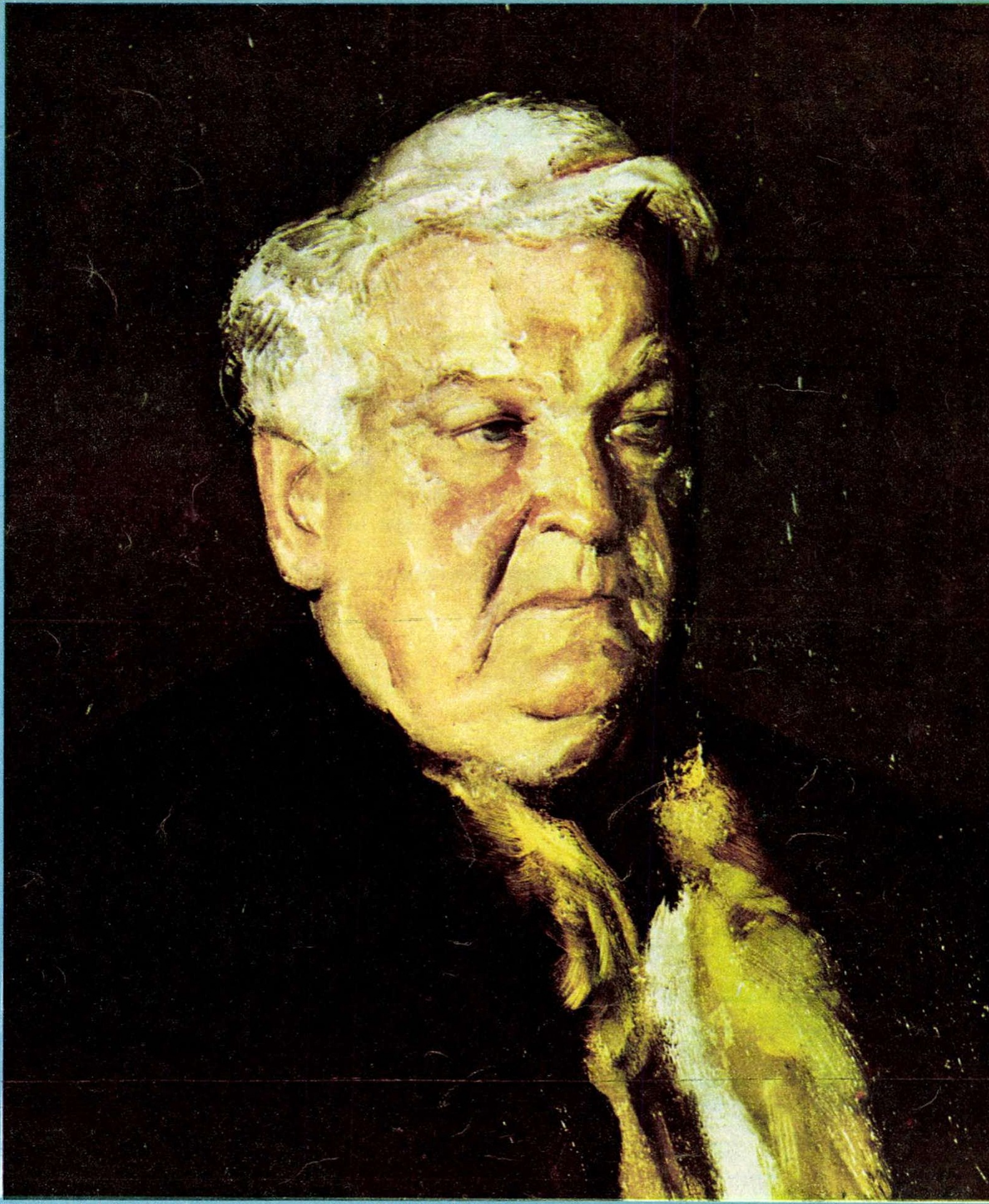

Portretul lui Mihail Sadoveanu de CORNELIU BABA

Aproape de inima cutezătorilor

Se împlinesc 90 de ani de la nașterea unuia din marii făurari ai prozei românești, Mihail Sadoveanu, ale cărui aniversări trebuie prăznuite necurmat, fiindcă — de fapt — moartea n-a putut să ni-l răpească pe scriitorul legat de-a pururi de soarta culturii și literaturii poporului său. Pumnul de cenușă s-a reîntors în pămîntul de unde a purces, dar opera va străluci totdeauna de-a lungul deceniilor și veacurilor. Omul și-a avut vîrsta lui, dar scrierile nu și-o au, fiindcă s-au integrat în moștenirea veșnică a poporului și s-au amestecat cu nestematele acesteia. Mihail Sadoveanu trăiește așadar mai departe pentru toate generațiile și vîrstele.

Cum să nu fie totdeodată și scriitorul «celor mai mici», care vor fi «cei mari» de mîine și cum să nu fie apropiat de inima «cutezătorilor» care a bătut, de atîtea ori, în preajma isprăvilor, suferințelor și faptelor de seamă ale strămoșilor lor?

E bine să spunem pionierilor că vocația scriitorului s-a vădit de foarte timpuriu, de pe cînd era doar în clasa a II-a de gimnaziu, și să le amintim că marilor chemări dinlăuntru trebuie să le dăm totdeauna ascultare. Căci în copilul de azi mijește omul de mîine, și o dată cu el, talentul cu care a fost dăruit.

Cele dintîi scrieri ale lui Mihail Sadoveanu au apărut apoi, încă de pe vremea ultimelor clase de liceu, și erau semnate — după cum se știe — cu pseudonimul M.S. Cobuz.

Copilul și adolescentul au cunoscut, mai mult decît alți copii, alintările mamei, ale țărăncuței din Verșeni, și alături și înainte de școală, aceasta l-a învățat primii pași pe cărările necunoscute ale vieții. De aceea condeiul său s-a oprit de numeroase ori și asupra chipurilor de copii ca și a micilor animale care trăiesc în preajma lor, ca în neîntrecuta «Dumbravă minunată».

Cu astfel de idei și sentimente opera lui Sadoveanu a trebuit să se dăruiască și tineretului, prin multe fețe pitorești ale ei, dintre care — iată! — înșiruim aci doar cîteva.

Desigur, mai întîi, acele povestiri care-și aleg eroii și isprăvile lor din chiar lumea copiilor ca în mai sus amintita proză. Aci Sadoveanu apare ca un maestru al descrierii micilor ființe ale naturii, ca pictor stăruitor și fin al lăuntrului lor sufletesc. Cu dibăcia neîntrecută, scriitorul pătrunde în cutele purității și naivității copiilor și le descoperă, cu inima tremurîndă, farmecul unic al vîrstei. Analistul devine, fără să vrea, poet, fiindcă nu te poți apropia de sufletul copiilor decît dacă ești cu adevărat slujitor al poeziei.

În opera scriitorului mai apar și numeroase alte ispite ce atrag tineretul. Mai întîi, aș spune, marele său sentiment pentru natura înconjurătoare, pentru adîncimea și înălțimea ei sublimă, pentru sălbăticia-i fermecătoare, pentru bogăția și varietatea ei nesfîrșită. Și, o dată cu acestea, pentru participarea ei necurmată la bucuriile și suferințele omenești, pentru integrarea ei neostenită în spiritul și dramele eroilor lui Sadoveanu. E, desigur, aci și meșteșug literar, dar și sincerul și profundul sentiment pentru natură al poeziei noastre populare din care, în fond, se desprinde și sensibilitatea scriitorului.

Tinerii sînt atrași mai departe de evocarea paginilor glorioase ale istoriei Moldovei de la Ștefan cel Mare și pînă la Duca Vodă, și mai dinainte chiar. Apar aci, în neuitatele lui romane ca «Frații Jderi» sau «Zodia Cancerului», nu numai mari figuri de domni, domnițe sau boieri luptători pentru țară, ci întreg norodul truditor cu necurmatele lui suferințe de veacuri, pricinuite — deopotrivă — de sila din afară și de cea dinlăuntru. Și nu rareori printre eroi reapar — și în aceste pagini — mici cuconi și zglobii copilandri de țară care înveselesc povestirea cu surîsul vîrstei lor nevinovate.

Sînt multe povestiri care exaltă patriotismul în literatura noastră, dar printre ele cele ale lui Sadoveanu se impun prin sinceritate, discreție, adîncime și zguduitoare emoții. Pămîntul, poporul și istoria se înfrățesc aci în pagini care vor fi răsfoite totdeauna, cu respect și neștearsă afecțiune. Vorbesc apoi micilor și marilor cititori, și isprăvile eroilor care luptă pentru înalte idealuri, pentru tara și norodul lor şi care sîngerează pe nedrept şi neocrotiţi, dar care ştiu să ridice — la nevoie — «paloşul» şi «baltagul».

Ne înduioşează apoi povestirile de altădată din ţări îndepărtate ca cele din «Măria Sa Puiul Pădurii» sau din «Divanul persian» care, peste vechi întîmplări din cărţi prăfuite de vremi, au turnat suflul nou al limbii «ca un fagure de miere». Să nu preţuim mai puţin acest farmec unic al limbii lui Sadoveanu care e deopotrivă limba poporului, dar şi a sa proprie.

Prof.univ.dr.docent **AL. DIMA**

Sadoveanu

de Tiberiu UTAN

La locul unde munţii în capete se bat
şi nici furnica află un semn de trecătoare
se zice că odată, de mult, s-a întîmplat
să umble Sadoveanu Mihai la vînătoare.

Cu frunţile zdrumcite, neîmblînziţi coloşi,
stătură luptătorii şi se-mpăcară-oleacă;
trăgîndu-şi colţul stîncii, au spus, cică, sfioşi:
«E-un munte dintr-ai noştri, să îl lăsăm să treacă!»

CEAHLĂUL PROZEI ROMÂNEŞTI

MIHAIL SADOVEANU LA 18 ANI

Mihail Sadoveanu

Lingă apa umbrită de sălcii,
Sadoveanu petrecea clipe de răgaz
pescuind peştii, cu solzii «scrişi cu soare»,
aşa cum ne povesteşte în «Împărăţia apelor».

1 **Mihail Sadoveanu şi Demostene Botez**

2 **Profira Ursachi, mama scriitorului,**
avea ca obîrşie un neam de păstori
dintr-un sat
din ţinutul Moldovei de Sus, Verşeni.
«De puţinele bucurii pe care le-a avut
în scurta ei viaţă —
mărturiseşte Sadoveanu în «Anii de ucenicie» —
se leagă ridicarea mea
la o lume nouă, la cunoştinţa cărţii».

3 **Tatăl său, Alexandru Sadoveanu,**
născut la Iaşi,
provenea dintr-un neam de olteni,
pribegiţi de pe meleagurile Gorjului după răscoala
din 1821.

4 **O şezătoare literară la Fălticeni**
în anul 1923 întrunea o seamă de scriitori
printre care îi recunoaştem pe Mihail Sadoveanu,
Cezar Petrescu I.M. Sadoveanu,
I. Teodoreanu, Al. O. Teodoreanu.

5 **Un exemplar din romanul «Baltagul»**
ciopîrţit cu toporul de huligani în anul 1937.
Atitudinea antifascistă
a lui Sadoveanu a declanşat o adevărată avalanşă
de denigrare a operei sale,
au fost arse cărţile
«celui mai reprezentativ şi autentic scriitor român»,
după cum se spunea
în protestul intelectualilor
publicat în ziarul «Adevărul» din 1 aprilie 1937.

6 **Ilustraţie de A. Murnu**
la romanul «Neamul Şoimăreştilor»
despre care scriitorul mărturiseşte că:
«această istorie de-acum trei sute de ani,
din vremea cînd strămoşii mei erau încă dîrji,
am scris-o în liniştea unei prisăci,
avînd în inima mea răsunetul durerii lor».

7 **Fosta casă a lui Mihail Kogălniceanu**
de la Copou (Iaşi) unde a locuit
Mihail Sadoveanu între anii 1918–1936)

De ce ne place Sadoveanu ?

Ni se întîmplă adesea, ca în faţa unei opere de artă, înainte de orice judecată lucidă şi corect expusă, să simţim că «ne place» şi intuitiv, fără argumente, să spunem: «E frumos».

Sentimentul acesta la lectura lui Sadoveanu ne copleşeşte de la primele pagini. La vîrsta la care căutăm în primul rînd povestea, spectaculosul, ce ni se povesteşte şi nu cum ni se povesteşte, Sadoveanu ne ajută să facem primii paşi pe drumul înţelegerii acelui cum inexplicabil, acelui farmec aparte, atît de greu de definit.

Farmecul poetizării materiei, de care vorbea Lovinescu, se leagă în proza lui Sadoveanu de sonoritatea unică prin care scriitorul a făcut să vibreze «această regiune a adîncului popular», în care el mărturisea a fi găsit «singurele bucurii, lîngă destule tristeţi». Lumea prozei sadoveniene, învăluită în abur de legendă şi scăldată în duioşie şi lirism îşi primeşte razele de poezie din atitudinea povestitorului, suflet-frate cu cei umiliţi şi obidiţi: o lume aspră ne întîmpină în paginile lui Sadoveanu, o lume chinuită de nedreptate şi sărăcie, cu oameni puternici şi neînduplecaţi, contopiţi cu pămîntul şi piatra, cu arborii şi apele ce înfruntă de secole vijeliile. Fie că o urmărim pe Vitoria Lipan în calea ei neabătută spre răzbunare şi dreptate, sau urmărim lupta plină de bărbăţie a Jderilor, fie că ne preumblăm prin munţi cu puşca la spinare în căutarea cocoşului sălbatic, atmosfera este aceeaşi. Peste statornicia oamenilor şi a locurilor se revarsă înţelegerea şi dragostea scriitorului, rapsod popular al întîmplărilor trăite şi povestite de ai lui, pentru ai lui.

IRINA TUDOR

1

2

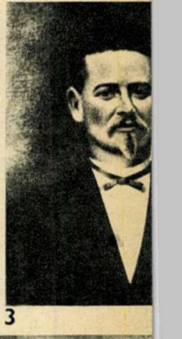
3

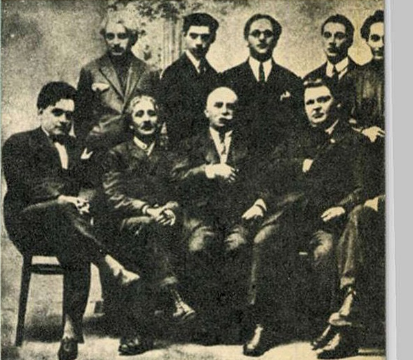
4

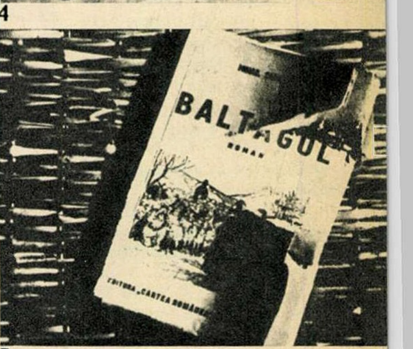

5

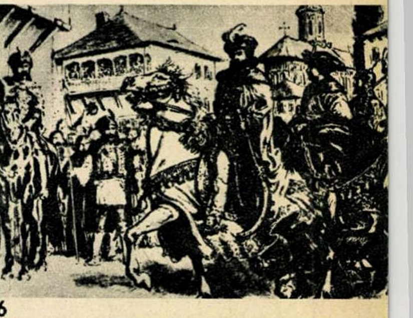
6

7

AGINA FETELOR
O SURPRIZĂ
MODA
cu JOAN BAEZ
Cît trebuie să cîntăresc înălțimea mea

JURNALUL OLGUȚEI

Bine v-am găsit, fetelor! De cînd aștept să vă scriu aceste rînduri. Am lipsit din redacție și mi-a fost dor de voi. Dar vreți să știți ceva? Ceea ce m-a făcut să apar neîntîrziat, astăzi, a fost scrisoarea prietenei mele Justina care, o dată cu unele păreri pentru această pagină, scrie: «–Mi-e dor de Olguța. Ce mai face?» Vedeți deci, nu mai puteam să întîrzii. De aceea, vă scriu, propunîndu-vă vouă, fetelor, să stăm de vorbă despre tot ce vă interesează, sincer, sincer de tot. Să fim prietene! Sînteți de acord? Pînă cînd voi primi părerile voastre, mă grăbesc să răspund celor care mi-au scris:

Justina Păsărică — București — **«Aș vrea să apară pagina fetelor. Sînt atîtea lucruri care ne interesează: — modele de rochii, de embleme, de tricotaje. Și aș mai vrea ceva... aș dori să-mi răspundă Olguța la toate scrisorile mele.»** Dragă Justina, nu-ți poți închipui ce bucurie mi-ai făcut cu aceste rînduri. Îmi pare bine că nu m-ai uitat și după cum vezi m-am grăbit să realizez dorința ta și a altor cititoare, ajutînd la alcătuirea paginei noastre, pregătindu-ți cîteva modele de tricotaje. Nu am uitat de embleme și rochii. Le vei găsi într-o pagină viitoare.

Pe **Corina Coman — Tîrgoviște,** o anunț că în acest număr, în pag. 12-13, începe romanul plin de surprize al scriitorului Nicuță Tănase. Iată deci, încă o dorință împlinită.

Pe tine, **Ana Mihalache** din **Cîmpuri Vrancea,** te rog să mai aștepți. Încă nu am reușit să găsesc rețeta unei prăjituri care să fie gata în... cinci minute. Dar sînt optimistă. La întîlnirea viitoare sper să ți-o prezint.

Acum, fetelor, nu vă supărați, dar trebuie să-i răspund și unui băiat — **Ovidiu Samoilescu, Rm. Vîlcea. «Olguțo, ajută-mă s-o găsesc pe Roxana! Ne-am cunoscut astă-vară, la mare. Ne-am împrietenit. La amîndoi ne plac vapoarele și muzica. După ce am plecat, i-am scris și mi-a răspuns. Eu i-am scris din nou și din nou ea mi-a răspuns. După a treia scrisoare însă, am tot așteptat și ...nimic. Acum vreau să știu: s-o fi supărat? N-avea de ce. I-am scris așa de frumos! M-o fi uitat? Cine știe... poate o fi ocupată sau s-o fi mutat la altă adresă. Vrei să mă ajuți, Olguțo?»** Desigur, Ovidiu, cred numai că nu trebuie să-ți faci atîtea gînduri. S-ar putea ca Roxana să fie foarte ocupată, sau așa cum presupui să se fi mutat la altă adresă. Sau poate că nu ai scris adresa completă și scrisoarea nu a ajuns la ea. Oricum, dacă Roxana se află printre cititoarele noastre o rog să-și amintească de politețea și promptitudinea cu care să onorăm o scrisoare.

Olguța

P.S. **Scrieți-mi pe adresa:**
Revista «Cutezătorii»
P-ța Scînteii nr. 1, București
Pentru Olguța

MODA TRICOT

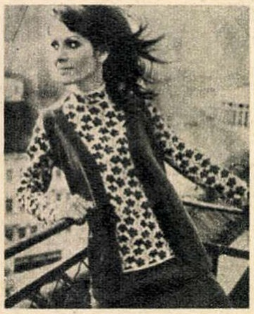
1

Învățați să tricotați dacă nu știți. Nu e de loc greu. Tricotajul vă dă posibilitatea să vă îmbrăcați frumos și într-un fel personal, așa cum se cere la vîrsta voastră.

O vestă lungă (care se poate purta peste o rochie sau împreună cu o fustă asortată creînd un ansamblu sport), o fustă tricotată, eșarfe lungi și căciulițe strînse pe cap, iată cîteva din articolele vestimentare foarte moderne pe care le puteți avea cu ușurință. Pentru o vestă sînt necesare 3-4 scule de lînă sau melană, iar pentru o eșarfă cel puțin 2. Puteți folosi și lînă de la pulovere și jachete mai vechi.

Învățați să cunoașteți culorile care vi se potrivesc, care se armonizează cu figura voastră sau cu restul hainelor pe care le purtați. Dacă sînteți blonde, vi se potrivește bleul, verdele, griul, rozul. Celor brune — maronul, ruginiul, roșul, albul. Oricum, feriți-vă de culorile stridente, obositor de vii. Preferați pe cele pastelate, dulci. Și învățați să combinați culorile cum sînt alăturările dintre turcoaz cu galben, roz deschis cu verde închis, verde oliv cu turcoaz.

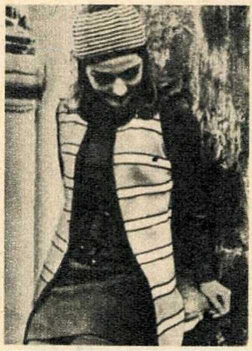
2

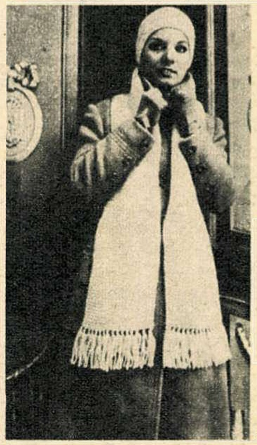
3

Modelele pe care vi le recomandăm se execută in modul cel mai simplu: un ochi pe față și unul pe dos. În cazul eșarfei se alternează un rînd pe față cu un rînd pe dos.

1. Originalitatea acestei veste constă în linia umărului care se îngustează foarte mult in comparație cu a celor obișnuite.

2. O vestă în dungi se poate croșeta din rămășițe de lînă sau melană. Atenție doar la combinațiile de culori. Alăturați acestei vestuțe și o căciuliță tot în dungi.

3. Căciuliță și fular intr-o interpretare modernă. Căciulița strînsă pe cap, fularul foarte lung (cel puțin 1,30 m) și lat de 30–35 cm.

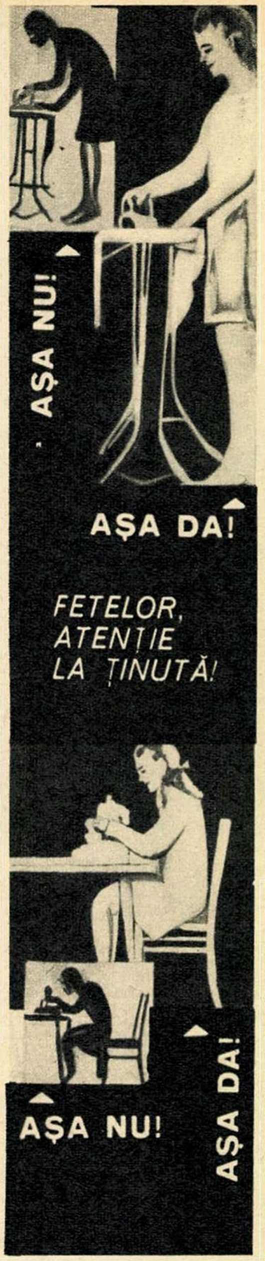
AȘA NU!
AȘA DA!
FETELOR, ATENȚIE LA ȚINUTĂ!
AȘA NU!
AȘA DA!

CÎT *trebuie* SĂ CÎNTĂRESC LA ÎNĂLȚIMEA MEA?

Un calcul simplu îți dă răspunsul. Măsoară-ți înălțimea (după ce ți-ai scos pantofii). Trece-ți apoi centimetrul în jurul bustului, o dată trăgînd aerul și apoi a doua oară, dîndu-l afară. Adună cele două măsuri ale bustului și împarte-l la doi ca să afli media. Adună rezultatul cu măsura înălțimii și împarte-l la 240. Cîtul îți indică greutatea care trebuie s-o ai.

O SURPRIZĂ

Pentru ca masa de duminică, cînd toată familia dejunează împreună, să fie mai plăcută, pregătiți o surpriză: două corăbioare din două jumătăți de lămîie, cu care împodobiți masa. După ce ați tăiat lămîia în două de-a lungul, puneți vele din bucăți de ardei sau foi de dafin, iar catargul din scobitori de plastic.

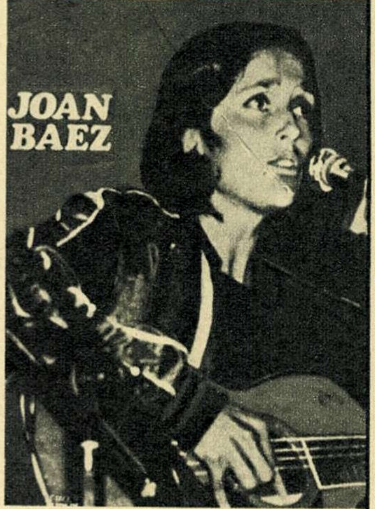

Pe Joan Baez am avut prilejul s-o cunoaștem prin intermediul micului ecran. Apariția ei ne-a reținut de îndată atenția. Acompaniată de chitară, ea ne-a cîntat cu o voce pură, plină de nostalgie. Dar cine este Joan Baez? Cine este această tînără cîntăreață cu părul întunecat ca noaptea, cu privirea limpede, cu profil de indiană? Ea trăiește în California și s-a născut dintr-un tată mexican și o mamă englezoaică, din regiunea Ecosez.

Cînd a. apărut prim oară pe scenă, la Newport, avea 20 de ani și cîntecul ei a stîrnit de îndată admirația spectatorilor. A fost apoi supranumită regina folk-songului pentru că melodiile pe care le cîntă sînt de inspirație folclorică: vechi romanțe irlandeze, refrene luate de la Incași.

«Vreau ca prin cîntecul meu să mișc sufletul celor care mă ascultă. Vreau ca prin cîntec să-mi împărtășesc emoțiile, bucuriile și necazurile. Altceva nu mă interesează», mărturisește Joan.

Cînd tînăra cîntăreață apare la Carnegie-Hall din New-York sala este plină pînă la refuz fiindcă se știe, ea nu dă decît 50 de recitaluri pe un întreg an, și nimic în plus. Numai cînd este vorba ca Joan să cînte într-o adunare a celor care luptă pentru pace sau pentru ajutorul Vietnamului, ea își calcă toate regulile și obiceiurile. Cîntă mult și necondiționat. La ultimul său concert, ea a cerut miilor de ascultători să păstreze un moment de tăcere pentru victimele Hiroșimei.

AUTOR DISTINS CU MARELE PREMIU LA CONCURSUL NOSTRU DE BENZI DESENATE

AVENTURILE COLEGULUI MINITEHNICUS

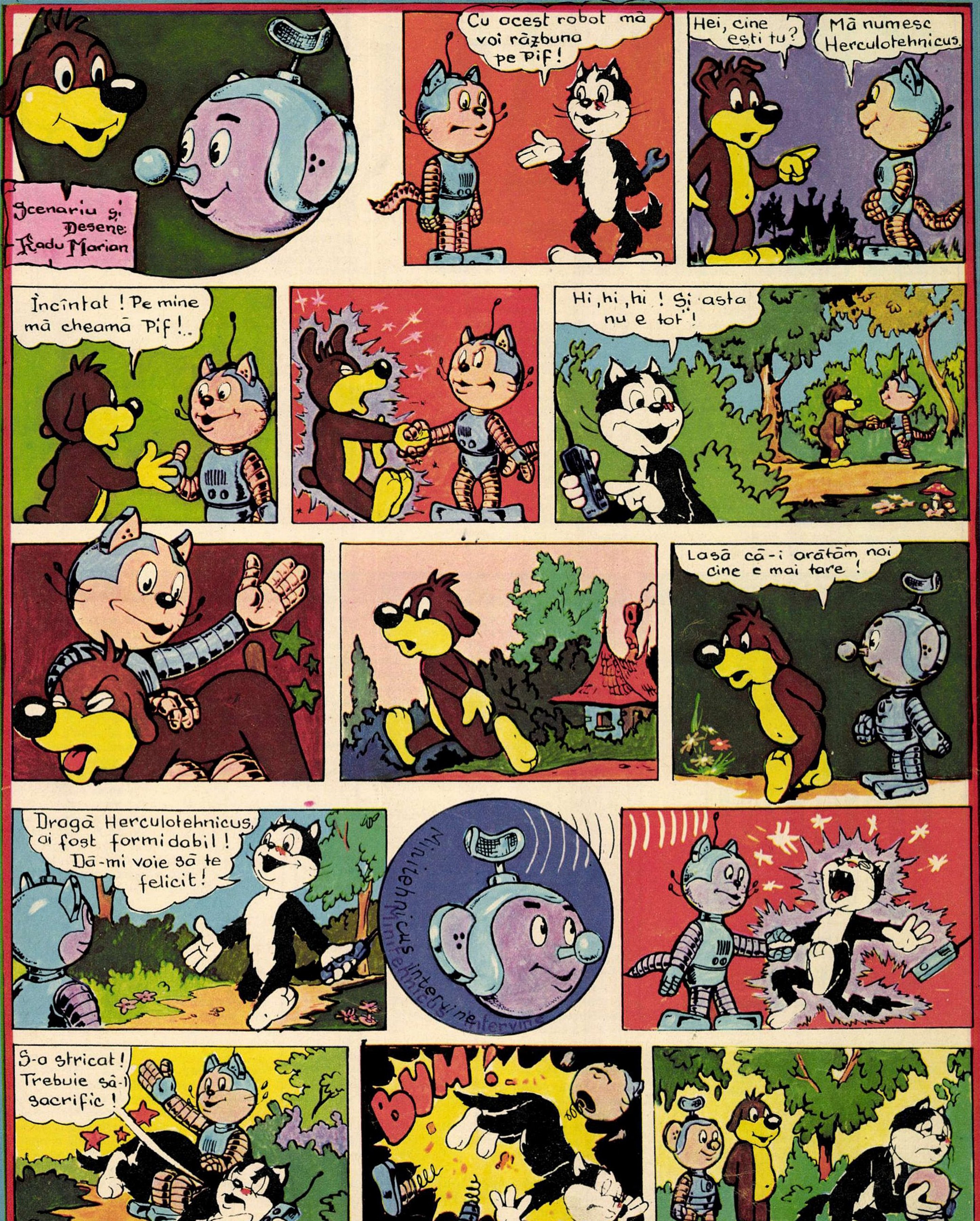
Scenariu și Desene: Radu Marian
Cu acest robot mă voi răzbuna pe Pif!
Hei, cine esti tu?
Mă numesc Herculotehnicus.
Încîntat! Pe mine mă cheamă Pif!..
Hi, hi, hi! Și asta nu e tot!
Lasă că-i arătăm noi cine e mai tare!
Dragă Herculotehnicus, ai fost formidabil! Dă-mi voie să te felicit!
Minitehnicus intervine
S-a stricat! Trebuie să-l sacrific!
BUM!

ARHITECTU SECOLULUI XX

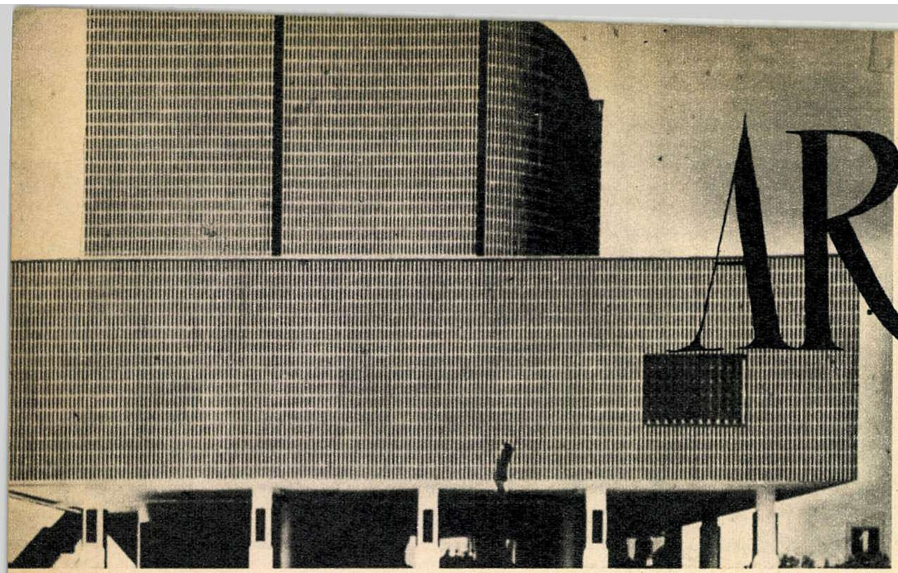

**CÎTEVA DINTRE MONUMENTALELE CONSTRUCȚII ALE SECOLULUI XX VI LE PREZENTĂM ÎN PAGINILE DE FAȚĂ.
DESPRE ORAȘELE VIITORULUI VEȚI PUTEA CITI ÎNTR-UN NUMĂR VIITOR AL REVISTEI NOASTRE.**

Arhitectura a însoțit, pas cu pas, din cele mai vechi timpuri, calea șerpuită a omului spre lumină și spre un trai mai bun. Dincolo de bezna cavernelor și de freamătul codrilor de la prima colibă sau locuință lacustră, ea a marcat urme adînci pe răbojul civilizației. Drumul arhitecturii repetă drumul istoriei, ale cărei etape le-a imortalizat în monumente durabile: Piramidele, Partenonul, Coloseul...

Mai mult ca oricînd, astăzi, în pragul celui de al treilea mileniu, arhitectura vorbește despre năzuințele și izbînzile omului, despre cunoștințele sale tot mai temeinice, despre imaginația sa nestrunită. Metalul, betonul armat, sticla, masele plastice capătă, în mîinile creatorilor de structuri utile, forme neașteptate, dar nu mai puțin logice. Clădirile-turn cu multe zeci de etaje, cupolele cu diametru de peste o sută de metri, acoperișurile a căror formă este asemănătoare cu o uriașă șa sau compuse din mai multe asemenea suprafețe curbe, case ovoidale, atîrnate pe cabluri ca mărgelele pe ață, altele urcînd în terase suprapuse clinul muntelui, ca o scară gigantică, clădiri pneumatice, construcțiile în formă de cochilii — toate aceste născociri recente au și devenit realități ne-au intrat sau sint pe cale să ne intre în obișnuință, la fel de firesc ca și televiziunea sau misiunile cosmice. Ele nu urmăresc să stîrnească numai uimirea noastră, ci — în primul rînd — să ne servească cu deplină docilitate, să ne asigure liniștea, comoditatea, confortul, să ofere soluții pentru solicitările tot mai susținute ale omenirii în plină dezvoltare. Și dacă unele din monumentele contemporane sint mai puțin cunoscute nu e numai că le lipsește încă aura legendară, ci și din cauza numărului lor considerabil!

Cîtiva vizionari schițează de

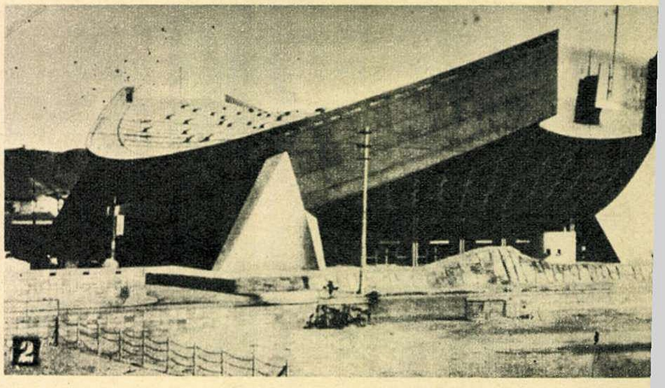

NICUTA TANASE

Casata de la miezul nopții

ROMAN FOILETON

LADIȚA CU BANCNOTE

ROMAN FOILETON ①

Iliuță Chealdă n-are pistrui ca eroii din romane și nici veleități de mare inventator ori ambiția să devină ditamai cosmonautul. Nu. În schimb are 13 ani și șapte luni și stă pe același palier cu mine. Sîntem foarte buni amici. Dacă ar fuma și el ne-am împrumuta și cu țigări. Dar el n-are acest viciu și pe mine mă bucură. Ba m-a asigurat că nu o să fumeze toată viața lui pentru că în fiecare dimineață mă aude de la el din dormitor cum tușesc. M-a sfătuit și pe mine să mă las, dar calul bătrîn nu mai poate învăța să meargă în buestru.

Față de acest băiețaș eu sînt dator vîndut. De cîte ori este trimis de părinți după cumpărături, trece și pe la mine și mă întreabă dacă am nevoie de ceva. Eu nici nu știu unde este sifonăria din cartierul meu. N-am fost nici o dată. Iliuță le duce la umplut. Și am auzit că-i acolo o coadă... Cînd scriu, el intră în vîrful picioarelor la mine în birou, bagă lemne în sobă, deschide fereastra să mai iasă din fumul de țigară, îmi pune ceva pe umeri să nu răcesc, îmi face cafele, spală ceștile, ibricul — și toate astea fără să mă deranjeze cîtuși de puțin.

De ziua lui am să-i cumpăr o bicicletă. Cînd a aflat intenția mea, m-a amenințat că nu mai îmi trece pragul în viața lui dacă fac una ca asta. A primit doar o cutie de bomboane. De fapt nici pe aia n-a luat-o pînă n-a făcut-o jumate-jumate cu mine. Ca să mai scap de datoriile pe care le am față de el l-am rugat să accepte să fie eroul unei schițe ori nuvele. În ruptul capului n-a acceptat.

Acum cîteva zile, avînd mai mult timp liber, l-am chemat pe prietenul meu în birou și i-am pus problema foarte deschis.

— Dragă Iliuță, îmi pare foarte rău, dar din acest moment te rog să nu mai intri în casa mea. Nu mai am nevoie de serviciile tale.

Dacă l-ați fi văzut cum arăta în momentul acela, vi se făcea milă de el. I-au dat lacrimile. Buzele și bărbia au început să-i tremure, iar fața i se făcuse mai rău decît stacojie.

— Dar ce s-a întîmplat? V-a dispărut ceva din casă?

— Nu. Iliuță, eu nu mai pot suporta.

— Ce anume?

ROMAN FOILETON ②

— Tu faci atîtea lucruri pentru mine și eu... Am vrut să-ți fac cadou o bicicletă. M-ai refuzat. Nimic, dar absolut nimic nu vrei să primești. Nici măcar eroul unei schițe n-ai vrut să fii.

A început să rîdă de parcă i-aș fi spus o anecdotă.

— Nu rîde, Iliuță, că eu, trebuie să știi, sînt consecvent în hotărîrile mele. Gata. Din acest moment s-a întrerupt relațiile dintre noi doi.

Mi-am pus ochelarii ca să prind o mină mai autoritară, m-am ridicat din fotoliu și am început să mă plimb prin cameră. El a pornit spre bucătărie cu intenția să-mi facă o cafea.

— Te rog să nu te mai amesteci în bucătăria mea.

M-a lăsat să vorbesc singur și a pus de cafea. Pînă atunci nu-i cunoscusem și această latură. Nu știam că este și încăpățînat. Nu i-am mai dat atenție. M-am dus la biroul meu și am început să mă uit cu coada ochiului spre bucătărie. A venit cu cafeaua, mi-a împins ceașca lîngă notesul pe care mă făceam că-l studiez și, ca într-un vis frumos, am auzit:

— Accept!

— Ce accepți?

— Accept să-mi faceți și dumneavoastră un serviciu.

— Îți mulțumesc. Așază-te pe scaunul ăsta și așteaptă-mă puțin.

M-am dus în cămară, am pus pe farfurioară o porțile dublă de dulceață de nuci, am mai pus pe tavă un pahar cu apă rece și l-am invitat pe Iliuță să servească. După ce am sorbit a doua oară din cafea l-am întrebat:

— Acum vreau să aud. Accepți bicicleta?

— Nu. Vreau mai mult de la dumneavoastră.

— Vrei cumva o mașină? Să știi că...

— Nu-mi trebuie mașină. Vreau să vă citesc. Vreau să citesc un roman scris de dumneavoastră. Unul nou

Nu puteam să-mi văd eu de treburile mele? Nu era mai comod pentru mine să accept prietenia dezinteresată de la început a lui Iliuță Chealdă?

— Dragă Iliuță, îmi ceri imposibilul. Pentru scrierea unui roman am nevoie de o documentare îndelungată. De...

Urmăriți număr de număr senzaționalele peripeții prin care a trecut autoru

RA

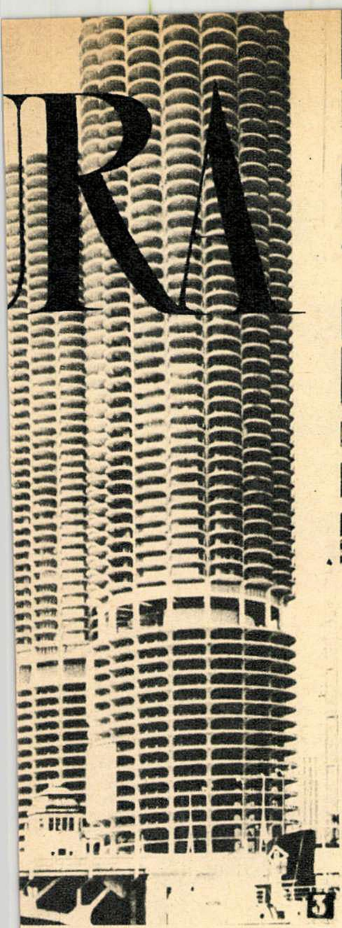
1 3

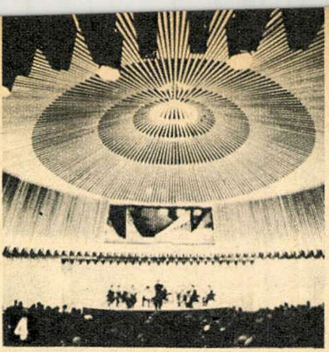
4

5

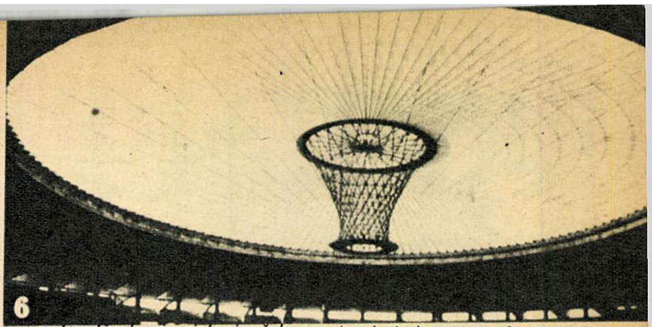
6

7

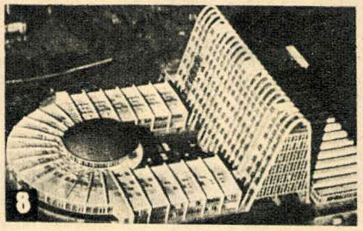
8

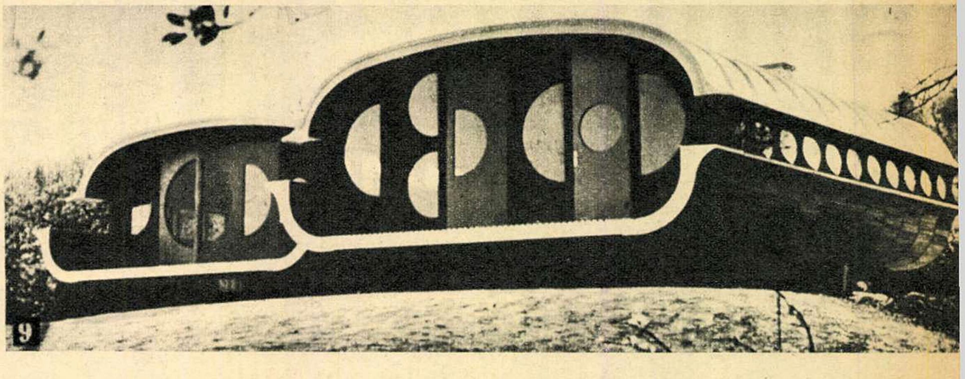
9

pe acum proiecte pentru locuinţa şi oraşul viitorului. Ei ne promit metropole nemaiîntîlnite, evoluînd în spaţiul tridimensional, ca nişte muşuroaie colosale de termite, ca veritabile organisme spaţiale. Asemenea oraşe — în care locuinţele, magazinele, şcolile, teatrele şi spitalele, locurile de muncă şi de odihnă vor fi reunite într-un singur tot, construite pe uscat ori pe mare, la Pol ca şi la Ecuator, fixe sau mobile, cu o climă dirijată şi cu posibilităţi nelimitate de a-şi schimba configuraţia în timp, asemenea oraşe vă aşteaptă, dragi prieteni, să le concepeţi, să le construiţi şi să le locuiţi. Desigur, ele nu vor apare de la sine; visul-cu-ochii-deschişi al viitorului vă cere, în primul rînd, muncă fără preget şi multă, multă învăţătură.

Arhitect
GHEORGHE SĂSĂRMAN

1. Proiectul acestei impunătoare construcţii din Toronto (Canada) aparţine lui Viljo Revell. 2. Clădirea gimnaziului din Takamatsu are forma unei bărci de pescuit. 3. Aceşti uriaşi «gemeni» sînt construiţi la Chicago. 4. Aspect din interiorul sălii de concerte din Bogota. 5. Una dintre sălile Muzeului de antropologie din Mexic. 6. Sub această uriaşă cupolă a Palatului sporturilor din Genova au loc cele mai diferite activităţi sportive. 7. Pe terasele fiecăreia dintre etajele acestei clădiri se pot amenaja adevărate grădini. 8. În această ingenioasă clădire din Manchester funcţionează o şcoală. 9. Clădirea unui club pentru tineret (Franţa).

ROMAN FOILETON ③

ROMAN FOILETON ④

— De ce mai aveţi nevoie în afară de documentare?

— De conflicte, de eroi. De...

— De toate astea mă interesez eu. Dumneavoastră veţi avea treabă numai cu scrisul. Vă rog foarte mult să-mi faceţi o listă cu tot ce aveţi nevoie.

— Iubite prieten, am impresia că ai cam luat-o razna. Ce listă să-ţi fac? Nu înţeleg. Tu îţi închipui că romanul...

— De cîţi eroi aveţi nevoie pentru roman?

— De foarte mulţi, am zis eu mai mult în glumă.

— Vă fac eu rost de cîţi aveţi nevoie. Eroul principal ce calităţi trebuie să aibă? Cum trebuie să arate?

— Eroul principal îl am. E în faţa mea — am încercat eu pentru a vedea în ce ape se scaldă Iliuţă.

— Nu accept... Vă aduc vreo 16 din care să alegeţi. Am un coleg, unul Paul, care are părul cîrlionţat şi pe deasupra are şi pistrui. E tocmai bun de erou principal... Hai să facem lista de eroi, prima dată.

Intrat în horă, trebuia să joc.

— De un lăudăros aveţi nevoie?

— Sigur. Şi de-un mincinos.

— Treceţi-l pe listă. Dar înaintea lor puneţi-l pe Sorin.

— Cine e Sorin?

— O să-l aduc să staţi de vorbă cu el. E un tip interesant. Are bicicletă franţuzească şi în timpul vacanţei a avut o mare aventură cu nişte hoţi de biciclete. O să vi-l aduc să vă povestească el totul... Notaţi-l şi pe Sandu Petrescu. La observaţii scrieţi: «Fugit de acasă». O să vă mai aduc o fetiţă mincinoasă, un... Luaţi-vă angajamentul că scrieţi un roman şi eu vă aduc pe tavă orice doriţi dumneavoastră. Spuneţi un **da** şi începînd de mîine n-o să mai pridădiţi cu documentarea.

— Personajul lăudăros eşti tu?

— Nu. O să vă dovedesc că nu sînt lăudăros. Vă mulţumesc foarte mult.

A venit lîngă mine, m-a sărutat pe obraz, mi-a mai mulţumit odată şi a pornit în fugă spre apartamentul lui. S-a întors din prag şi m-a rugat să-i dau împrumut tubul cu pelicanol. M-am trîntit pe pat şi, de ce n-aşi recunoaşte, am regretat foarte mult faptul că l-am

ROMAN FOILETON ⑤

convins pe Iliuţă să accepte un serviciu din partea mea.

Durerile de cap m-au lăsat abia spre seară. De bucurie, mi-am luat haina pe mine şi am pornit în plimbare pe străzi. La un moment dat, am observat că în jurul stîlpilor electrici erau adunaţi fel de fel de copii, citeau ceva, apoi comentau. Am ales şi eu un stîlp mai izolat (era lipit şi aici un anunţ) şi spre surprinderea mea am citit: «*Caut eroi pentru un roman. Copiii care au necazuri, ori au trecut prin întîmplări mai năstruşnice şi vor să devină eroi de roman sînt rugaţi să se adreseze în scris tovarăşului Nicuţă Tănase, Strada Olga Bancic nr. 17, Oficiul poştal nr. 9 – Sectorul I, Bucureşti*».

Vă rog să mă credeţi, dar am văzut negru înaintea ochilor. Am renunţat la plimbare şi am pornit spre casă cu o falcă în cer şi alta în pămînt. Am sunat la uşa lui Iliuţă, dar n-a răspuns nimeni. De ciudă mi-am aprins o pipă şi mi-am pus de o cafea dublă. În momentul cînd tocmai luam ibricul de pe foc am auzit bătăi în uşă. În prag era un copil cam de o seamă cu Iliuţă, dar puţin mai scund şi cu părul mult mai ondulat. Strîngea la subsuoară o lădiţă de lemn cu urme de pămînt pe ea.

— Pe cine cauţi?

— Pe dumneavoastră. Am citit anuntul care l-aţi dat. Am un mare necaz. Dacă m-aţi ajuta, v-aşi fi recunoscător toată viaţa.

— Ce ţi s-a întîmplat?

După ce a oftat de cîteva ori ca să mă impresioneze a început.

— Am luat de la bunica o hîrtie de 25 de lei... Dumneavoastră sînteţi scriitorul?

N-a vrut să mai scoată o vorbă pînă nu i-am arătat legitimaţia de scriitor. A studiat-o îndelung, s-a uitat la poză, la mine, apoi a deşertat lădiţa pe covor în faţa mea. Din lădiţă au ieşit o sumedenie de hîrtii de cîte 100, de 50 de 25...Un maldăr de bancnote.

— Aici sînt 39 525 de lei. Vă rog să-i număraţi.

— Ce e cu banii ăştia?

(VA URMA)

manului de faţă, în căutarea eroilor cărţii sale. Suspens, acţiune, neprevăzut!

AUTOR DISTINS CU PREMIUL II LA CONCURSUL NOSTRU DE BENZI DESENATE

AVENTURILE COLEGULUI *Minitehnicus*

LÁSZLÓ FESZT, jr., Cluj

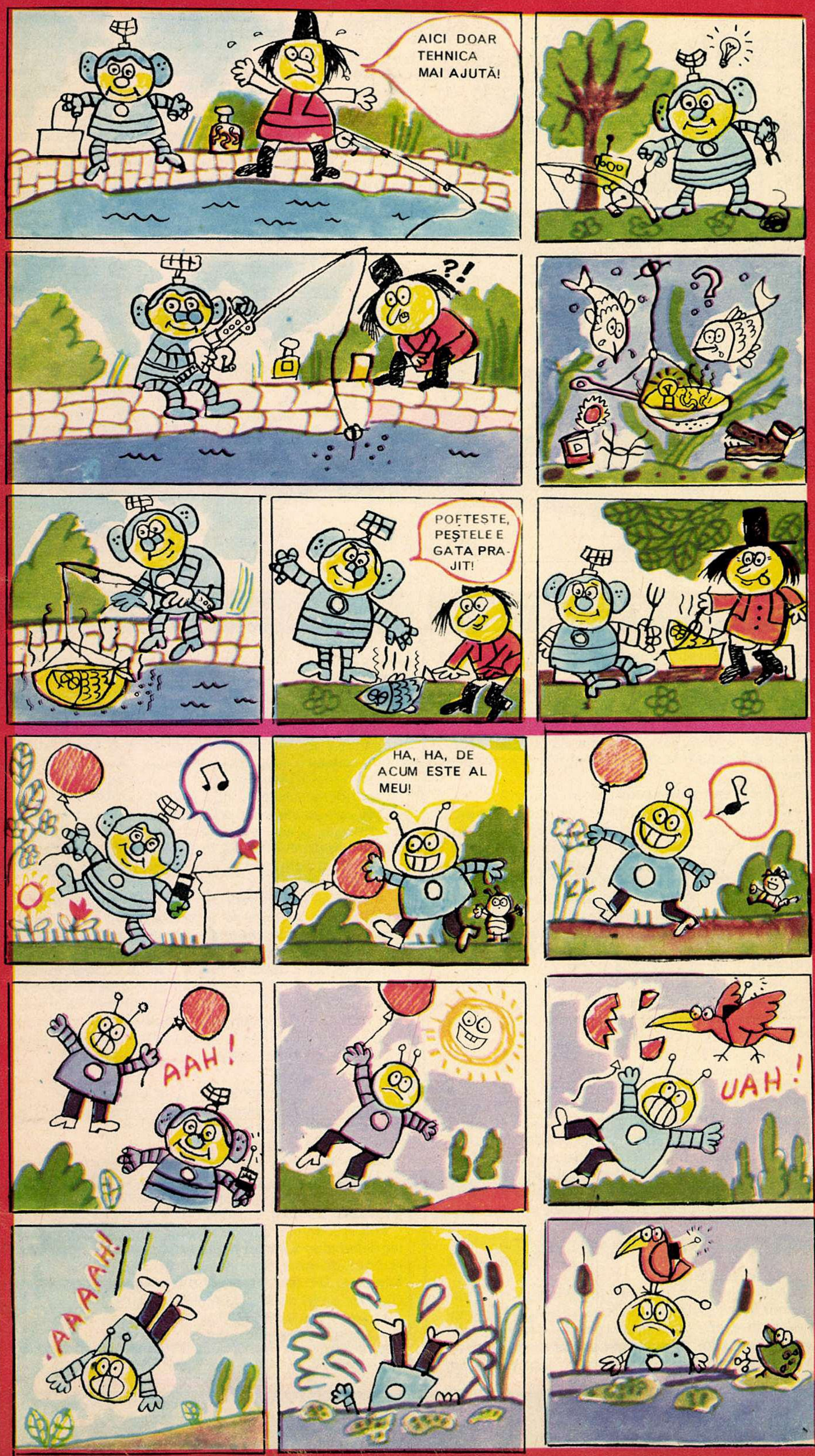
AICI DOAR TEHNICA MAI AJUTĂ!
?!
?
POFTEȘTE, PEȘTELE E GATA PRAJIT!
HA, HA, DE ACUM ESTE AL MEU!
AAH!
UAH!
AAAAH!

Premii oferite de redacția „PIF"

(Urmare din pag. 7)

București; Marius Arghirescu, Adjud; Dorin Davideanu, Lugoj; Aurel Bîldea, Pitești; Eugen Barta, Turda; Vasile Gheorghe, București; Elena Mihu, Tg. Mureș; Sterică Bădălan, Vînători; Marian Baciu, Corabia; Cornelia Șerban, Piatra Neamț; Sorin Anghel, București; Gavril Kovacs, Hunedoara; Dimitris Delios, Hunedoara; Gheorghe Ostafi, Arad; Radu Ursache, București; Doru Săcărea, Răcari; Alexandru Grosu, Suceava; Sandu Anastasescu, Ploiești; Felix Indrei, Baia Mare; Victor Butiuc, Caracal; Claudius Panaitescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej; Doru Slăvescu, Galați; Francisc Wild, Arad; Constantin Rădinaru, Anina; Adrian Oțoiu, Baia Mare; Elisabeta Huniade, Baia Mare; Mircea Arapu, București; Dumitru Iovițã, Covasînți; T. Botnaș, Crenguța Zecheru, București; Nicolae Cercel, Ghimpați; Adrian Lungulescu, Lugoj; Emil Drăgan; David Jalbă, București; Alexandru Cota, București; Viorel Pîrligras, Craiova; Dorel Stan, Măguri-Răcătău; P. Iosipescu, Iași; Carol Kovacs, Cluj; Valentin Vizitiu, Botoșani; Denis-Mihaela Serban, Rm. Vîlcea; Lucian Suciu, Arad; Petre Mangu, com. Lița; Dumitru Vescu, Curtea de Argeș; Gheorghe Dobre, Pogoanele; Ștefan Pavel, Cîmpulung-Mold; Luiza Patriciu, Răcari; Gheorghe Sușchină, Galați; Gelu Muscă, București; Tică Remi, Galați, Constantin Pește, București; Vlad Popa, București; Daniel Popescu, Cîmpina; Dan Mentzel, Arad; Liviu Copos, Oradea; Radu Calistru, Iași; Georgeta Stoica, Alba Iulia; Valeriu Grădinărița, București; Florin Streinus, Craiova; Veronica Pușcaș, Timișoara; Gavril Kovacs, Hunedoara; Lucian Radu, București; Zamfira Radu, București, Cezar Stroncevschi, București; Viorel Galan, Rădăuți; Simona Zahman, București; Emil Rădulescu, Galați; Cristian Morojan, București; Mihai Pastramagiu, Botoșani; Andrei Teodorescu, București; Victor Butiuc, Caracal; Lucian Manea, Cîmpina; Cristian Pîrvu, București; Angela Covacu, Ghiajna; Șerban Olteanu, Giurgiu; Nelu Timuș, Huși; Cecilia Trifan, București; Costin Teodorescu, Buzău; Dorian Mititelu, Bîrlad; Gheorghe Vasilache; Ioan Popa, Sibiu; Marius Arghirescu, Adjud, Constantin Ciobîcă, Suceava; Petrică Lascăr, Huși; Anton Kovrig, Cluj; Gabriel Popian, București; Adrian Vasilescu, București, Zoltán Gorzó, Baia Mare; Alexandru Tóth, București; Alexandru Bălan, Medgidia; Călin Brăteanu, București; Ion Drăghici, Cîmpina; Sârbu Laurențiu, Timiș; Constantin Săplăcan, Cluj; Alexandru Iakabhazi, Cluj; Valeriu Gheorghe, București; Paul Răiean, Tulcea; D. Marian, București; Mihai Seitănescu, București; Radu Mofteianu; Nicolae Bivolaru, Tg. Jiu; Rozália Tentan, Craiova; Mihail Ionescu, Codlea; Paul Lupu, București; Dan Ioniță, București; Andrei Lăzărescu, București; Dan Popescu, Ploiești; Gheorghe Vizitiu, Bîrlad; Dănuț Luminare, Giurgiu; Aurel Crișan, Aiud; Harald Schreiber, Timiș; Mihaela Munteanu, Brașov; Corneliu Donici, Ineu; Carmen Miron, Iași; Ion Nițu, Slăveni; Toma Stanciu, București; Nicușor Almășan, Brașov; Viorel Popescu, com. Drăganu; Dumitru Tomeza, Siret, Vasile Tomega, Siret; Ionel Hatea, București; Andrei Maurea, Copșa Mică; Teodor Tolescu, Tg. Jiu; Károly Szekereș, București; Eugen Bogdan, Galați; Florian Popa, Călărași; Grațian Ordean, Lupeni; Adrian Drăguț, Oțelul roșu; Costel Popa, Pitești; Eugen Dumitrescu, București; Daniela Popescu, Prejmer; Florin Biciușcă, București; Paul Kompasz, com. Seini; Sorin Baltag, București; Dinu Stănculeanu, București; Dorel Sandu, Tîrgoviște; Radu Rochețchi, Botoșani; Dan Rusu, Sibiu; Nicușor Marioanu, Brăila; Veniamin Chițu, Slatina; Marian Constantinescu, Pitești; Aurel Pleianu, Eforie Sud; Dan Diaconu, București; Costel Sandu, București, Dumitru Tomega, Siret; Vasile Tomega, Siret; Grigore Dobre, Pitești; Alfred Klasnici, Hunedoara, Petru Ursache, Iași.

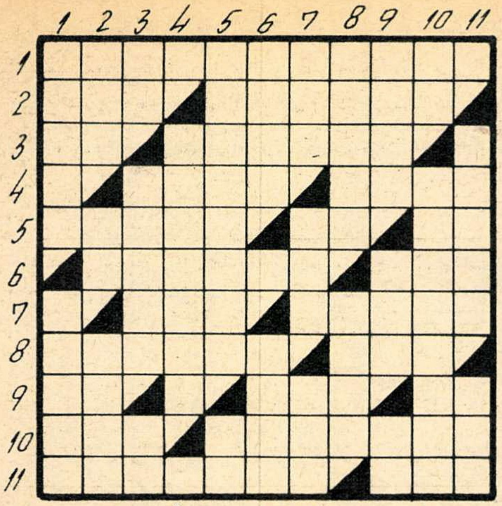

C.E.C.

ORIZONTAL: 1) Sumele depuse la C.E.C. 2) Se înmulțesc la C.E.C.! Consemn constînd din maximum două cuvinte indicate de depunător unității C.E.C. care emite libretul respectiv. 3) Puțină economie! Solicitare. 4) Piesă la jocul de șah (pl.). Cifra care indică dobînda în procente pentru libretele de economii, în cazul nerespectării termenului minim de un an. 5) Strînge banii la saltea! (fem.). Posezi. Mese! 6) Acordat de Casa de Economii și Consemnațiuni, tuturor depunătorilor pe librete sau obligațiuni prin tragerile la sorți lunare sau trimestriale. Poveste fabuloasă. 7) A răsuna prelung. În frunte! 8) Cîștig pe obligațiunea C.E.C. de 200 de lei. Șoricar (reg.). 9) Din cîștiguri. Cîmp semănat. Nelu Badea. 10) Arbore cu scoarța netedă al cărui lemn tare e folosit în rotărie. A asigura depunătorilor secretul deplin al operațiunilor. 11) Sumele restituite reprezentînd valoarea cecurilor școlare, operațiune care se poate efectua oricînd de către ghișeul C.E.C. din școală, sau orice unitate C.E.C. Calapod.

VERTICAL: 1) Posesoare a unui cec de economii școlare. C.E.C.-ul ca loc de depunere și fructificare a economiilor. 2) Instituție de interes obștesc care a pus la dispoziția pionierilor și școlarilor depunători, 4 seturi de economii școlare înfățișînd oameni vestiți dintr-o ramură a gloriei umane din țara noastră. Vasile Conta. Fără valoare! (pl.) fem.). 3) În gîndul lupului! (pl.). Anulat (fig.). Munte! 4) Puterea de circulație a unei monede (pl.).5) Acțiunea de înregistrare în libretele C.E.C. a depunerilor sau a soldului. Strigătul care a salvat Capitoliul! 6) Cîștigurile oferite de C.E.C. depunătorilor (sing.). Voce. 7) Curelușe de meșină. La intrarea în agenție! Posedă un libret C.E.C. 8) Șanse de cîștig prin tragere, oferite de C.E.C. prin variatele sale instrumente de economisire. Perioadă de timp la care se fac tragerile la sorți ale obligațiunilor C.E.C., unde se oferă de fiecare dată cîștiguri în valoare de 2 830 000 lei. 9) Pojar (pop.). Sute peste sute! Nicolae Sandu. 10) În sunetul goarnelor! Unitate C.E.C. care eliberează librete de economii cu dobîndă și cîștiguri, la purtător, ea făcînd restituirile și depunerile ulterioare. 11) Are înscrise rezultatele tragerilor la sorți ale diferitelor instrumente de economisire. Despre el, dacă ești risipitor, un înțelept proverb popular spune că «Iesne zboară ca pasărea din cuib».

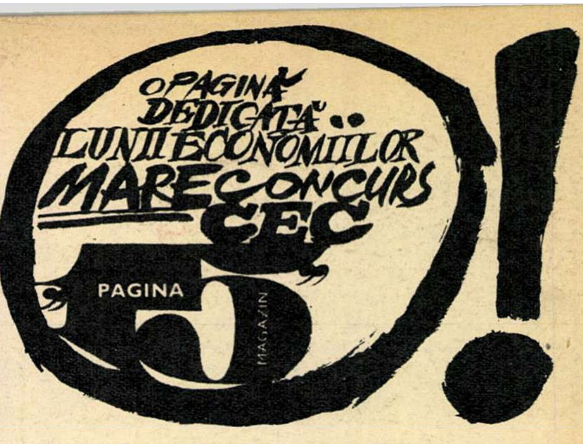
O PAGINĂ DEDICATĂ LUNII ECONOMIILOR
MARE CONCURS CEC
PAGINA 5
MAGAZIN

IMPORTANT!

Pionieri și școlari, participați în număr cît mai mare la MARELE CONCURS CU PREMII lansat de C.E.C. în colaborare cu revista «Cutezătorii», cu prilejul săptămînii economiei 25–31 octombrie.

PREMIILE:

Se acordă 25 de premii în valoare de 200 lei fiecare, dintre care 100 de lei depuși pe librete de economii, iar 100 de lei în cecuri de economii școlare.

După ce ați dezlegat jocurile, treceți răspunsurile pe curat cu litere de tipar, folosind o foaie de hîrtie din caietul de matematică. Expediați răspunsurile însoțite de cuponul de participare într-un plic pe care veți scrie cu litere de tipar «PENTRU CONCURSUL C.E.C.» pînă la data de 15 noiembrie 1970 (data poștei) pe adresa redacției Revista Cutezătorii, Piața Scînteii nr. 1, București.

Nici o dezlegare trimisă nu poate intra în tragerea la sorți dacă nu e însoțită de cuponul de participare.

CRIPTOGRAMĂ

	H	O	M	I	S	E	A	S
O	C	E	A	C	A	C	A	C
P	I	I	S	I	E	C	O	N
O	C	E	P	E	A	I	M	O
V	A	T	A	S	T	E	B	A
N	I	E	T	T	U	T	A	Z
E	T	O	A	U	R	O	R	V
D	E	T	H	T	U	T	R	I
I	N	A	I	I	L	O	R	

Pornind dintr-un anumit colț și urmînd o anumită cale, veți afla o maximă despre economie a marelui scriitor francez Victor Hugo (1802–1885).

LABIRINT

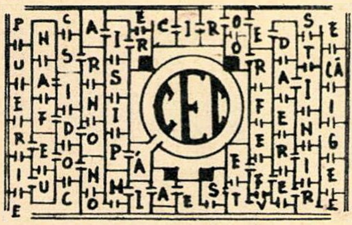

Vreți să aflați un sfat al Ceahlăului prozei românești M. Sadoveanu (1880–1961)? Atunci intrați în labirint; urmînd un anumit drum, firul Ariadnei vă va conduce la dezlegare!

REBUS (4,8,1,9)

Dezlegind rebusul prin citirea literelor neanulate veți afla semnificația zilei de 31 octombrie.

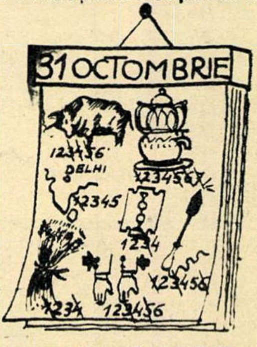

CARTE DE VIZITĂ

(ANAGRAMA 6, 2, 8, 2, 6)

EM. CIOROIU
- CONTABIL -
- PREDEAL -

Aflați prin anagramare (amestecul literelor) unul din mijloacele de depunere oferite de C.E.C. și ales de contabilul Cioroiu.

MONOVERB (6–9)

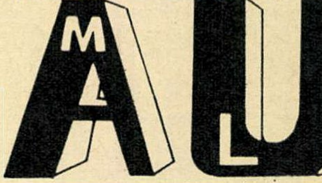

Cu chibzuială

Pagină realizată de
Prof. TEODOR AXIOTI

REBUS (10,3,3,4,3,5,8)

CITIND LITERELE NEANULATE VEȚI AFLA O NESTEMATĂ DIN INEPUIZABILA ÎNȚELEPCIUNE POPULARĂ.

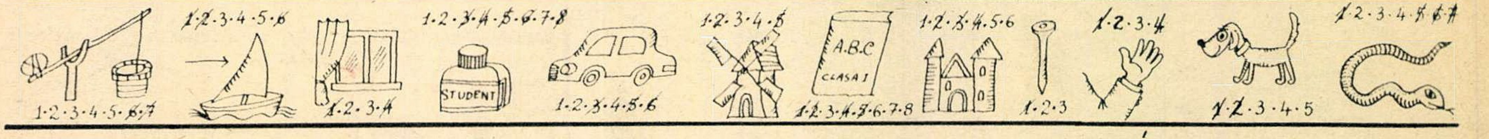

Poteca

(Urmare din pag. 5)

să încerc să-i imit gesturile și felul degajat cu care i se adresa Danei:

— Dana, uite, ți-am cules aceste flori albastre. E albastrul acela deosebit care îți place ție...

Adrian mai spunea ceva, dar eu numai auzeam. O priveam pe Dana. Ea lua buchetul de flori fără să se uite la Adrian. Întindea mîna albă, cu degete lungi și subțiri spre buchetul de gențiane și spunea aproape în șoaptă.

— Mulțumesc...

Nu spunea și numele lui Adrian, adică nu spunea mulțumesc Adrian. Eram foarte atent, dar nu-i rostea numele niciodată. Spunea doar atît, mulțumesc. Și întorcea spre mine ochii ei mari și albaștri, mai albaștri decît gențianele pe care le ținea în mînă.

Iar eu, eu n-aveam acum curaj nici s-o privesc.

Era acolo o potecă pe care urcau numai caprele sălbatice și vulturii pleșuvi și mai urcam eu și Adrian și Dana. Era, adică a fost pînă acum zece minute, mai exact pînă spre sfîrșitul recreației mari. Eu rămăsesem în bancă. Voiam să urc pe potecă singur. Era prima dată cînd voiam acest lucru, dar a venit nu știu de unde o minge, a lovit geamul iar poteca pe care urcasem de atîtea ori cu Adrian și cu Dana s-a prefăcut în zeci de cioburi...

CUPON DE PARTICIPARE

Numele..................................*prenumele*..................
..............................*clasa*..............*școala*..................
localitatea..........................*județul*..........................
....

108

AUREL VLAICU

4

Rezumatul capitolului precedent: Fabrica Opel, unde este angajat Aurel Vlaicu, organizează un concurs de viteză. Lui Vlaicu nu i se dă o mașină, dar prin înțelegere cu un mecanic, el intră în concurs pe o mașină de rezervă.

Scenariu: RADU F. ALEXANDRU
Desene: ALBIN STĂNESCU

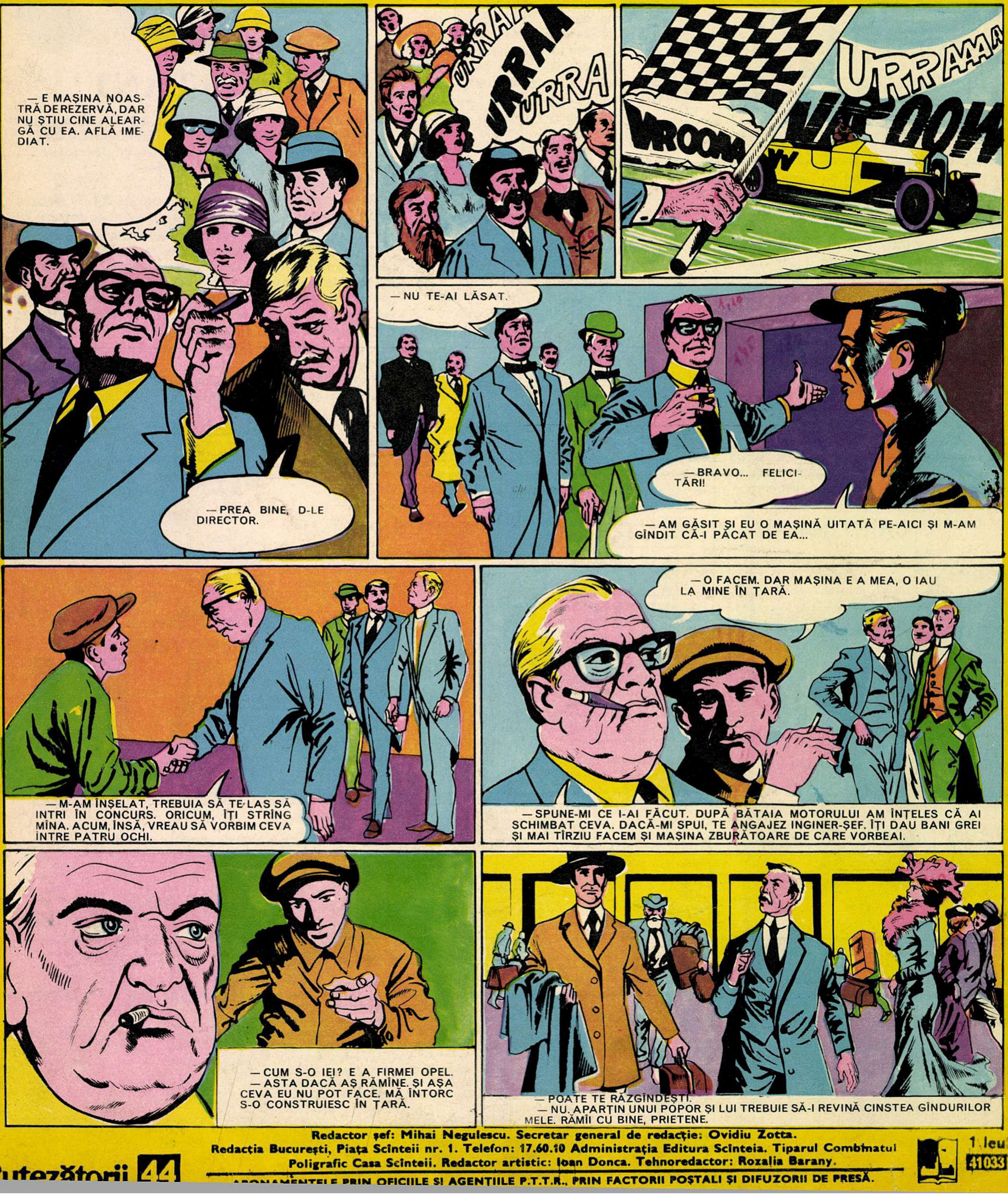

— E MAȘINA NOASTRĂ DE REZERVĂ, DAR NU ȘTIU CINE ALEARGĂ CU EA. AFLĂ IMEDIAT.
— PREA BINE, D-LE DIRECTOR.
URRAA
URRA
URRA
URRAAAA
VROOM
VROOOW
— NU TE-AI LĂSAT.
— BRAVO... FELICITĂRI!
— AM GĂSIT ȘI EU O MAȘINĂ UITATĂ PE-AICI ȘI M-AM GÎNDIT CĂ-I PĂCAT DE EA...
— M-AM ÎNȘELAT, TREBUIA SĂ TE LAS SĂ INTRI ÎN CONCURS. ORICUM, ÎȚI STRÎNG MÎNA. ACUM, ÎNSĂ, VREAU SĂ VORBIM CEVA ÎNTRE PATRU OCHI.
— O FACEM. DAR MAȘINA E A MEA, O IAU LA MINE ÎN ȚARĂ.
— SPUNE-MI CE I-AI FĂCUT. DUPĂ BĂTAIA MOTORULUI AM ÎNȚELES CĂ AI SCHIMBAT CEVA. DACĂ-MI SPUI, TE ANGAJEZ INGINER-ȘEF. ÎȚI DAU BANI GREI ȘI MAI TÎRZIU FACEM ȘI MAȘINA ZBURĂTOARE DE CARE VORBEAI.
— CUM S-O IEI? E A FIRMEI OPEL.
— ASTA DACĂ AȘ RĂMÎNE. ȘI AȘA CEVA EU NU POT FACE. MĂ ÎNTORC S-O CONSTRUIESC ÎN ȚARĂ.
— POATE TE RĂZGÎNDEȘTI.
— NU. APARȚIN UNUI POPOR ȘI LUI TREBUIE SĂ-I REVINĂ CINSTEA GÎNDURILOR MELE. RĂMÎI CU BINE, PRIETENE.

(VA URMA)

Redactor șef: Mihai Negulescu. Secretar general de redacție: Ovidiu Zotta.
Redacția București, Piața Scînteii nr. 1. Telefon: 17.60.10 Administrația Editura Scînteia. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii. Redactor artistic: Ioan Donca. Tehnoredactor: Rozalia Barany.
ABONAMENTELE PRIN OFICIILE ȘI AGENȚIILE P.T.T.R., PRIN FACTORII POȘTALI ȘI DIFUZORII DE PRESĂ.
Cutezătorii 44
1 leu
41033